

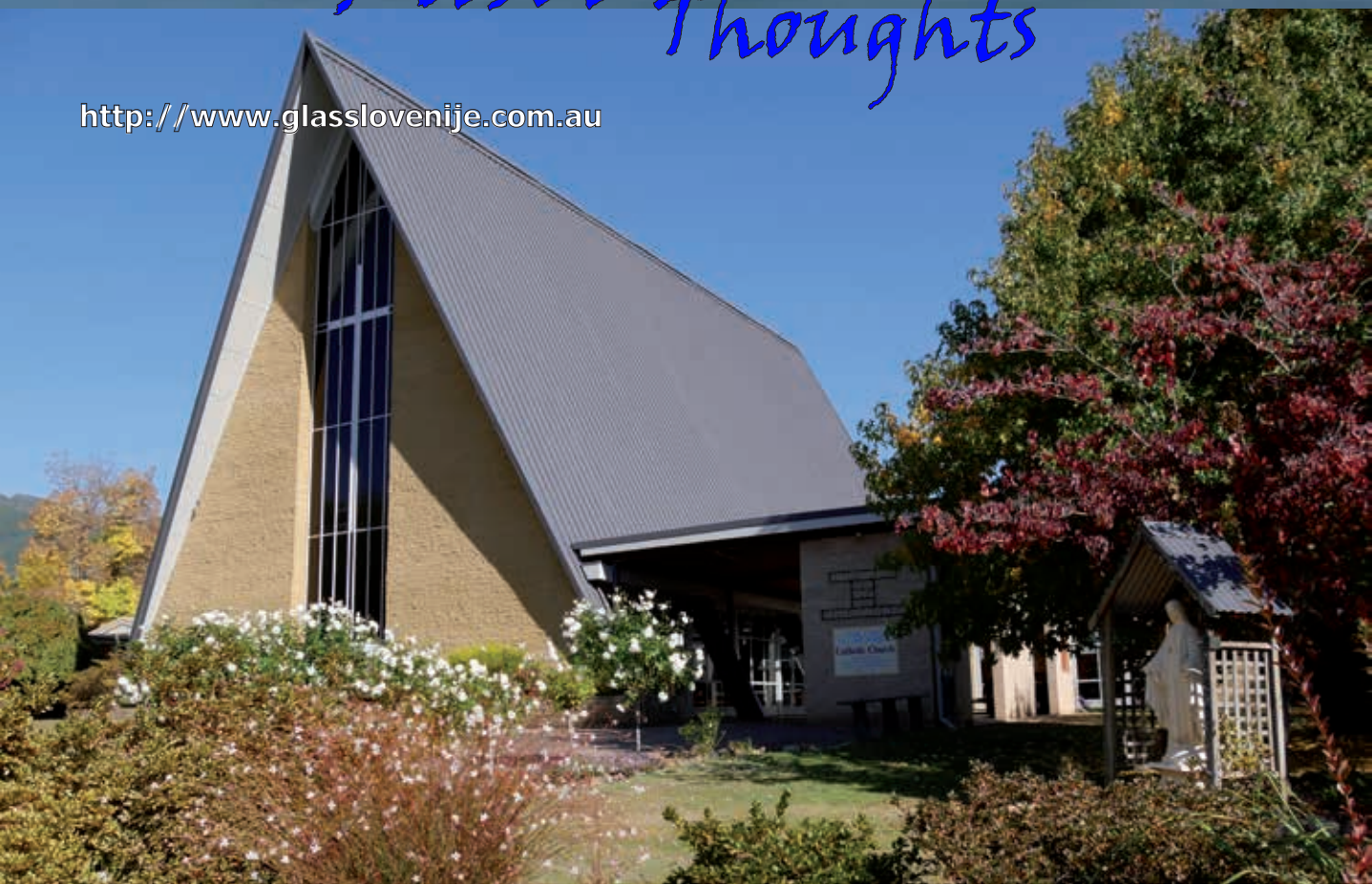

PRINT POST PUBLICATION NUMBER 100004295

MAJ - JUNIJ 2016
ŠTEVILKA - NUMBER 3
LETO - YEAR 65

Misli Thoughts

<http://www.glasslovenije.com.au>

POD TVOJE VARSTVO PRIBEŽIMO,
o sveta Božja Porodnica, ne zavrzi naših prošenj
v naših potrebah, temveč reši nas vselej vseh nevarnosti,
o častitljiva in blagoslovljena Devica, naša Gospa,
naša srednica, naša besednica!
S svojim Sinom nas spravi, svojem Sinu nas priporoči,
svojem Sinu nas izroči.

Prosi za nas, sveta Božja Porodnica.
Da postanem vredni obljub Kristusovih.

Molimo. Gospod Bog, vedno naj se veselimo
zdravja na duši in na telesu.

Na priprošnjo svete Device Marije nas reši
zemeljskih bridkosti in nam daj uživati
nebeško veselje.

Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Marijin kip ob cerkvi v Brightu, na naslovnici spodaj pa je fotografija cerkve
Our Lady of the Snows (Marije Snežne) v Brightu, Victoria.
Na naslovnici zgoraj je mesto Izola v pričakovanju poletja.

Živ, svetál in svèt spomin

p. Ciril A. Božič

Ob postanku pred kipom sedaj svetega papeža Janeza Pavla II. pred baziliko Marije Pomagaj na Brezjah mi misel in srce vedno uideta na tisti srečni petek pred natanko dvajsetimi leti, 17. maja 1996, ko sem skupaj z ostalimi frančiškani in množico vernikov pred baziliko stisnil roko prvemu romarju sveta – papežu Janezu Pavlu II. in mu zaželel *Serdécznie witamy!* – prisrčno dobrodošli. Ti dve poljski besedi sem si za vedno zapomnil.

Spomin pa ne gre le na tisti dan, ampak na dneve, tedne in celo mesece skritih in tihih priprav tega nikjer v uradnem programu načrtovanega papeževega obiska.

V posebnem pismu in še osebno sem sporočil svetemu očetu: »To kar je za Poljsko Jasna Gora s Čenstahovo, to so Brezje za Slovenijo. Sveti oče, potrdite srce Slovenije!«

Sveti oče je tako svoje prvo apostolsko potovanje po Sloveniji pričel pri Mariji Pomagaj na Brezjah, naši slovenski Kraljici.

S hvaležnostjo se Bogu zahvaljujem za mnoge, ki so mi pomagali, da se je to zgodilo. Naj omenim le prijatelja in potem tudi posinovljenca Slovenske frančiškanske province sv. Križa, veleposlanika Štefana Faleža, nuncija nadškofa Edmunda Farhata, vse tiste, ki so razumeli pomen obiska pri Marije Pomagaj ter bratom samostana na Brezjah. Prav vesel sem bil, da sem lahko omogočil patru Baziliju, ki je bil na obisku v Sloveniji, da je bil tisti dan na Brezjah in se osebno srečal s svetim očetom.

Trajen spomin in našo hvaležnost za papežev obisk ne le Brezij, ampak njegovega celotnega obiska v Sloveniji, je po naši zamisli ustvaril akademski kipar Stane Kolman. Naročili smo mu, naj ga postavi ob baziliko Marije Pomagaj prav takega, kakršen je bil na osrednjem praznovanju 1250. letnice naših krščanskih korenin – papež Janez Pavel II., v Stožicah.

Veliki in sveti Janez Pavel II., prosi za nas!

Papež Janez Pavel II. je Slovenijo prvič obiskal od petka, 17. maja, do nedelje, 19. maja 1996. K Mariji Pomagaj na Brezje je prišel v petek, 17. maja. Po pozdravu se je papež Janez Pavel II. napotil v baziliko, kjer je pokleknil pred Najsvetejšim in molil. Potem je šel v Marijino kapelo, pokleknil pred Kraljico Slovencev in molil, kjer so molile množice slovenskih romarjev. Po cerkvi je takrat odmevala pesem *Marija, pomagaj nam sleherni čas*. V spomin na ta zgodovinski dogodek je akademska slikarka Maša Bersan Mašuk leta 2001 naslikala to votivno zahvalno sliko, ki sedaj visi na levi steni kapele Marije Pomagaj na Brezjah.

Janez Pavel II. na Brezjah

Sedanji rektor brezjanske bazilike in gvardijan frančiškanskega samostana na Brezjah ter sedaj tudi provincialni vikar p. dr. Robert Bahčič je ob 20. obletnici papeževega obiska napisal:

Papež Janez Pavel II. je Slovenijo prvič obiskal od petka, 17. maja, do nedelje, 19. maja 1996. Prvi romar sveta je k Mariji Pomagaj na Brezje prišel v petek, 17. maja, kmalu po 17. uri. Po prihodu in sprejemu na brniškem letališču ga je pot najprej vodila k brezjanski Mariji Pomagaj. Pred baziliko, ob množici vernikov, je papeža pozdravil rektor bazilike in gvardijan frančiškanskega samostana p. Ciril Alojz Božič. Dejal je takole:

Frančiškovi bratje, varuhi Marijinega svetišča na Brezjah, se z Vami veselimo vašega obiska v naši domovini in Vas tu, na milostnem kraju pri Mariji Pomagaj – naši Materi in Kraljici – na tej slovenski Jasni Gori zares od srca pozdravljamo. Hvala Vam, da ste tukaj. Tako nam vsem jasno sporočate, da potrditev v veri, upanju in ljubezni vodi po Mariji k Jezusu. Vaše življenje nam to zgovorno potrjuje. Sveti oče, prisrčno pozdravljeni in dobrodošli. Serdecznie witamy! Mir in dobro!

Po pozdravu se je papež Janez Pavel II. napotil v baziliko, kjer je pokleknil pred Najsvetejšim in molil. Potem se je šel v Marijino kapelo, pokleknil pred Kraljico Slovencev in molil, kjer so molile množice slovenskih romarjev. Mariji Pomagaj je daroval čudovit biserni rožni venec. Po cerkvi je takrat odmevala pesem *Marija, pomagaj nam sleherni čas*.

Papež Janez Pavel II., kot velik in goreč Marijin častilec, tudi nam, danes, daje v oporoko, pred milostno podobo Marije Pomagaj, rožni venec, da ga molimo in se ga tesno oklepamo, da bi dosegli sadove svetosti. Danes s ponosom lahko rečemo, da nas je obiskal svetnik našega časa, ki smo ga dobro poznali. Sveti Janez Pavel II., prosi za nas!

V svetem letu usmiljenja, 17. maj 2016, ob 20. obletnici obiska pri Mariji Pomagaj.

Dr. p. Robert Bahčič,
Rektor bazilike Marije Pomagaj, Brezje

V Kočevskem Rogu je leta 1998 akademski kipar Stane Jarem v spomin na pobite postavil mogočne kipe postaj križevega pota, ki jih je z motorno žago oblikoval iz debel dreves. Z njim se je pred leti tam srečal France Visočnik z Bribie Islanda v Queenslandu, ki nam je poslal fotografije vseh postaj. Na fotografiji levo kipar Jarem, desno France Visočnik.

Dvajsetletnice obiska svetega papeža Janeza Pavla II. so se v Sloveniji spomnili z mnogimi mašami in prireditvami. Pa tudi mi po svetu smo v Marijinem šmarničnem mesecu maju poglobljali papeževo naročilo: »Bratje in sestre v Sloveniji, bodite vselej enotno in složno ljudstvo, družina, sestavljena iz mnogih družin, med katerimi vladata ljubezen in medsebojna pomoč. V vsakem domu se trudite dosledno in prepričljivo ohraniti in predajati dediščino vere in kulture, ki ste jo podedovali od svojih prednikov. Bog naj vas blagoslovi.«

In še imamo obletnice!

Junjski spomin in opomin

Vsa leta se je pokojni pater Bazilij v junjski številki Misli spomnil na tragične dogodke maja in junija 1945, ko je nova komunistična oblast v Jugoslaviji dala pobiti nad deset tisoč vrnjenih domobrancev in civilistov. Vsako leto se sedaj v začetku junija daruje sveta maša ob breznu v Kočevskem Rogu. Blaženi Alojzij Grozde, ki je bil že med vojno mučenec vere, goduje 27. maja, tri dni po prazniku Marije Pomagaj.

Pater Ciril se je z mamo Marijo in očetom Alojzjem v Vatikanu zahvalil sv. očetu za obisk Brezij, 3. 7. 1996.

20 misli ob 20. obletnici

iz nagovorov papeža Janeza Pavla II. med obiskom v Sloveniji maja 1996

»Do prvega papeževega obiska v Sloveniji prihaja potem, ko ste že dosegli samostojnost. Ta novi zgodovinski položaj še povečuje moje veselje med vami. Apostolski sedež, ki je z naklonjenostjo pozdravil oblikovanje nove države in med prvimi priznal njeno neodvisnost, je s posebno pozornostjo spremljal dogajanje pri vas in cenil miroljubni in demokratični način, s katerim ste dosegli polno suverenost.«

»Ta zgodovinski položaj, v katerem se nahaja vaše ljudstvo, še povečuje moje veselje med vami. Sveti sedež podpira napore, s katerimi se srečujete, ko skušate premagati neogibne težave, povezane z novim obdobjem vaše zgodovine, in vas spodbuja, da v najbolj pristnih krepostih vašega naroda in v krščanski veri pogumno iščete moč za skupno ustvarjanje vaše prihodnosti.«

»Cerkev, okrepljena v preskušnjah iz nedavne preteklosti, in zvesta svojemu poslanstvu v slovenski deželi, tudi danes noče nič drugega kot služiti in se razdajati v blagor vseh. Zato si zadaja nalogo, da z obnovljenim poletom oznanja Jezusa Kristusa, da ponuja vsem, zlasti še mladim, smisel življenja in razloge za upanje, in da vse kliče k spravi in solidarnosti.«

»Spomin na preteklost vas mora spodbuditi k načrtovanju prihodnosti. Če hoče Cerkev v Sloveniji ostati zvesta svojemu izročilu in zlasti

25 let samostojne Slovenije

Srebrni jubilej samostojnosti bo 25. junija 2016 praznovala naša domovina, Republika Slovenija. Koliko prizadevanj, upanja in ljubezni je bilo položeno v njene temelje. O tem nam piše Anica Markič iz Melbourne, ki je v tistem času z mnogimi vami na različne načine dejavno delovala za uresničenje tisočletnih sanj naroda. Po 25-tih letih je Slovenija mednarodno priznana država, članica OZN in Evropske zveze, NATO in še drugih mednarodnih združenj, toda našo domovino čaka še veliko dela, da bo uspešna in bo znala sprejeti najprej svojo preteklost, da bo zaživela v harmoniji sedanosti ter v odprtosti, sožitju in blagostanju vseh svojih prebivalcev. Še in še bi morali brati, se zamisliti in uresničevati, kar nam je sveti papež Janez Pavel II. naročil pred dvajsetimi leti. Nekaj tega Vam posredujemo v nadaljevanju. Bog živi!

pater Ciril

evangeliju, je poklicana, da se usmeri k novim ciljem in se ustrezno pripravi. To zahteva obnovljeno gorečnost in neomajno zvestobo Kristusu in njegovemu odrešenjskemu oznanilu.«

»Gojite globoko predanost Mariji, Devici, Materi in Kraljici Slovenije, na katero se obračate s tako lepim imenom: «Marija Pomagaj». Bodite živ zgled tistih kreposti, ki žarijo v Gospodovi Materi. Ona vam bo pokazala pot, ki vodi h Kristusu.«

»Izročam vas Mariji, prvi učenki vstalega Kristusa, ki jo po pravici kličemo 'Kraljica apostolov'. Naj ona vodi vaše korake in vas podpira na težki vsakdanji poti, da boste znali vztrajno in velikodušno slediti svojemu poklicu.«

»Danes sem tukaj, med slovenskim ljudstvom, kot romar in glasnik evangelija. «Oče, potrdi nas v veri», je vodilna misel, ki ste jo izbrali za ta obisk. In prav to želim tudi izvršiti: potrditi vas v veri vaših očetov in vas opogumiti, da se na poti v tretje tisočletje oklenete evangelija.«

»Tudi danes ponavljam tisto, kar sem rekel ob nastopu svoje službe na Petrovem sedežu: «Ne bojte se!» Ne bojte se Kristusa, verujte vanj in v njegovo ljubezen. Odprite na stečaj vrata Odrešeniku! Ne bojte se Cerkve, kajti ona želi, da bi se vsakdo srečal s Kristusom in našel v njem odrešenje. Naše upanje je Kristus. Kristus, ki je vstal od mrtvih! Amen!«

»Kakšen je vaš odnos do Kristusa? Hoditi za Kristusom pomeni, verovati vanj in sprejeti njegov nauk. Verovati, da je on pot, resnica in življenje. Glejte, pred vašimi očmi stoji toliko Kristusovih pričevalcev! Gre za množice krščanskih žena in mož, tudi iz vašega ljudstva, ki so dali življenje zanj. Sprejmite ga! Odprite mu! Ne bojte se!«

»Dragi mladi, ozrite se na Marijo! Ona je odličen zgled poguma in upanja, ki ga ima kdor veruje v božjo besedo in jo sprejme v svoje življenje. Kakor Marija tudi vi zaupajte v Gospoda. Če se boste naslonili nanj, ne boste razočarani. Korajža velja! Hodite v veri, upanju in ljubezni. Papež vas ima rad.«

»Če dobro pogledamo, razodeva današnja družba globoko potrebo po svetnikih, po osebah, ki nam zaradi svoje tesne povezanosti z Bogom morejo na neki način pomagati, da začutimo njegovo navzočnost, in nam posredovati njegove odgovore. Svetniki so zanesljivi vodniki. Svetost je tista prava sila, ki je sposobna spremeniti svet. Išcite svetost v vsakdanjem življenju.«

»Življenje kristjanov mora biti verodostojno pričevanje za Kristusa in za njegov evangelij. Stalen in nepresahljiv studenec svetosti, ki more pomagati, da premagamo versko brezbriznost, je sodelovanje pri bogoslužju in obhajanje zakramentov, v katerih Bog deluje z močjo svoje milosti.

Ostanite zvesti obisku nedeljske svete maše. V zakramentu pokore človek na viden način doseže božje usmiljenje. Pogosto pristopajte temu zakramentu odpuščanja in sprave.«

»Mladi, ko se boste odločali za ustanovitev družine, glejte, da jo boste utemeljili na trdni skali zakramenta zakona, da bo Bog blagoslovil vašo medsebojno podaritev za vse življenje in bo tako postala nov vir življenja in milosti. In vi, zakonci, ki že dalj časa v ljubezni živite to temeljno izkustvo skupnosti, poživite milost zakramenta. Iz tega vira črpajte potrebno duhovno pomoč, da v polnosti uresničite načrt, ki ga ima Bog z vami in vašo družino.«

»Rade volje se skupaj z vami obračam na Marijo in ji izročam Slovenijo. Mnogo vaših cerkva je posvečenih Mariji, Božji Materi, ter pričajo o tem, da so Slovenci v teku svoje zgodovine hoteli povezati svoje veselje z Marijinimi radostmi, in svoje trpljenje z njenimi bolečinami. Predragi, priporočam vas Božji Materi. Marija je naše veselje in upanje. Naj Marija obrne svoje milostljive oči na nas in naj nam po tem izgnanstvu pokaže Jezusa, blagoslovljeni sad svojega telesa.«

»Sedanje ozračje tesnobe in nezaupanja v smisel življenja ter očitna zbežanost evropske kulture nam narekuje, da si ustvarimo nov pogled na razmerje med krščanstvom in kulturo, med vero in razumom. Obnovljeni dialog med kulturo in krščanstvom bo koristil obema, predvsem pa človeku, željnemu bolj pristnega in bolj polnega življenja.«

»Pozivam vas, nosilci velikih odgovornosti v javnem življenju: ne ugašajte plamena vere v mladih rodovih; vzgajajte jih k zavezanosti tistim vrednotam, ki jih bodo mogle obvarovati pred skepticizmom, sebičnostjo, nasiljem in mamili. Bodite pogumni zaščitniki pravice izpovedovanja vere v javnem in zasebnem življenju.«

»Ne bojte se Kristusa! Ne bojte se Cerkve, saj je na strani tistih, ki jim je pri srcu človekovo dostojanstvo in njegova resnična svoboda. Cerkve je bila in bo tudi v prihodnje zvesti varuh vašega zgodovinskega spomina in najbolj plemenitih tradicij slovenskega naroda.«

»Bratje in sestre v Sloveniji, bodite vselej enotno in složno ljudstvo, družina, sestavljena iz mnogih družin, med katerimi vladata ljubezen in medsebojna pomoč. V vsakem domu se trudite dosledno in prepričljivo ohraniti in predajati dediščino vere in kulture, ki ste jo podedovali od svojih prednikov. Bog naj vas blagoslovi.«

»Tej državi in njenim državljanom simbolično zaupam svetilko vere, ki je bila prižgana pred 1250 leti. V vseh teh stoletjih ta svetilka kljub dramatičnim spremembam ni nikoli ugasnila, nasprotno, vzbujala je čustva in pobude, ki so v čast vašim prednikom.

Slovenski kristjani, s to isto svetilko v rokah se zdaj pogumno napotite kot romarji upanja proti tretjemu krščanskemu tisočletju, da boste gradili med seboj spravljen družbo, ki bo zagotavljala mir in slogo vašim otrokom. To je moje prisrčno voščilo, ki vam ga izrekam v tem tako pomembnem trenutku.«

»Slovenija, znamenita dežela v srcu Evrope, bodi zvesta evangeliju, ki si ga prejela. Bodi kvas sprave in mirnega sožitja med ljudstvi! Slovensko krščansko ljudstvo, poj Bogu z veseljem!

Bog blagoslovi Slovenijo, njene prebivalce in njihov trud za pravičnost, solidarnost in mir!

Naj Bog blagoslovi predrago Slovenijo.«

Brezjanski čudež v Afganistanu

Sodobni čas je takšen, da je vse negotovo. In kako lepo je živeti z občutkom sprejetosti, varnosti, gotovosti. Sodobno Slovenijo v letu 2014 je neki ameriški komentator opisal takole:

»Obstaja država v Evropi pod Alpami, ki meji na Balkan in je omejena sama s seboj.

Tam živijo najlepše ženske, vendar nataliteta upada.

Tam nezaposleni največ delajo.

Tam živijo ljudje na najbolj plodni zemlji, ki pa je neobdelana.

Tam vlaki še vedno vozijo počasi, po avtocestah pa se vozijo hitro - najdražje na svetu.

V tej državi vsi igrajo košarko, smučarji dosegajo svetovne športne dosežke. Rekreativna jim je prioriteta, delo pa rekreativna.

Vsi hitijo v službo, a vsi zamujajo.

Osemurni delavnik traja deset ali več ur.

Zdravstvo je brezplačno, zdravljenje pa morajo plačevati.

Tam so svobodni novinarji, ki svobodno pišejo in poročajo po ukazih svojih šefov.

Tam je svetovna kriza dobila državljanstvo.

Tam so javna naročila skrivnost, državne skrivnosti pa javne.

Tam še niso znani zmagovalci II. svetovne vojne.

Tam pišejo zgodovino nepismeni, najbogatejši so pa tisti, ki nikoli niso delali. Tam je Slovenija.«

Iz tega malo ironičnega opisa, ki je vendar blizu realnosti, prihaja

naproti podoba brezjanske Matere Božje. Ta podoba, ki glasno govori o vseh uslišanih, ki glasno govori o mojih stiskah, ki glasno govori: »Ne boj se! S teboj sem!«

Naj tudi na tem mestu izrazim zahvalo brezjanskim patrom, ki so podarili podobo brezjanske Marije Slovenskim vojakom. Zgodilo se je leta 2012. Enota 86 slovenskih vojakov je bila napotena v nemirni zahodni del Afganistana. Varovali in patrolirali smo po svojem območju odgovornosti, ki je zajemalo 360 km avtoceste, hkrati pa usposabljali 600 afganistanskih vojakov. Ne znam opisati, koliko ranjenih afganistanskih vojakov smo sprejeli v našo vojaško ambulanto in jih pripravili za helikopterski transport v NATO bolnice.

Naj navedem samo en primer: Enega od bratov, ki sta se borila v isti četi v Afganistanu, je zadela talibanska krogla. Tisti, ki se je rešil, je častnika prosil, da bi smel oditi po padlega. »Verjetno je mrtev,« je rekel častnik, »in nobenega smisla ni, da tvegaš svoje življenje zato, da greš po bratovo truplo.«

Po nadaljnjih prošnjah je častnik privolil. Ravno, ko je vojak z ranjenim bratom prispel za bojno črto, je ranjeni brat umrl.

»No, vidiš,« je rekel častnik, »svoje življenje si tvegala za nič.« »Ne«, je odgovoril Ali. »Storil sem, kar je pričakoval od mene, in imam svoje zadoščenje. Ko sem se splazil k njemu in ga vzel v naročje, je rekel:

»Ali, vedel sem, da boš prišel – kar čutil sem, da boš prišel. Hvala ti, da me ne puščaš na bojišču.«
Tudi slovenski vojak nima nobene gotovosti, ko odhaja na bojišča sveta, da bo prišel domov v enem kosu. Da bi lahko v vseh negotovostih vojak umiril svojo dušo, smo slovenski vojaški duhovniki v Bala Baluku (Afganistan) postavili tudi kapelo (Milan Pregelj), prinesli podobo brezjanske Marije (Aleksander Urek) in jo naslednje leto tudi okronali (Matej Jakopič).

Slednji dogodek se je zgodil 15. avgusta 2012. Poveljnik je okronal Marijo s pozlačeno krono, glavni podčastnik pa je okronal dete Jezusa. Slovesnost je bila lepo obiskana in globoko doživeta. Teden dni kasneje, 21. avgusta, malo pred deseto dopoldan pa se je zgodilo ...

Bilo je vroče avgustovsko dopoldne, ko afganistanske temperature že v senci dosežejo 50 ali več stopinj. Vojaki so se zbrali, kakor vsako jutro, pri dišeči »padrejevi« kavi. Nobene gostilne nimamo, kakor v Sloveniji, nobena točajka nas ne postreže in se nam nasmehne, le župnik namesto jutranjega brevirja kuha kavo. Imamo je le toliko, kolikor smo si je prinesli s seboj iz Slovenije. Zato je »padre« včasih hudo skop v odmerkih kave. Važno je le, da diši po Sloveniji, da diši po Portorožu, da diši po Barcaffeu. Dovolj imamo afganistanskega čaja.

»Kdo bo pomil lončke«, je zakričal padre.

»Kdo danes pomiva?« »Poveljnik Leon, danes ste Vi na vrsti!«

Poveljnik je brez besed pobral 14 lončkov in jih opral z vodo iz steklenice. Ko je opral zadnjega, jih ni bilo časa zbrisati s krpo, ker je vroče sonce kar prismodilo vodne kapljice, tako da so skodelice vedno delovale umazano. In tako se je začel nov dan, o katerem nismo niti slutili, kaj nam prinaša. Vsak je pač odšel po svojih dnevni zadolžitvah. »Padre« je vzel v roke svoj brevir, nato pa odhitel k imam, medicini (reševalci) so začeli s tečajem prve pomoči, kuhar je začel pripravljati kosilo, mehaniki so pregledovali izpravnost vozil, bojni inštruktorji so začeli usposabljanje afganistanske vojake iz večine preživetja na bojišču. Stražarji na okopih so vročino dneva prenašali v neprebojnih jopičih in čeladah. Skozi daljnogled so bore malo videli, ker so kaplje znoja zalivale objektivne. Toda vseeno, varovali so nas. Edini »uživač« je bil operater v klimatiziranem kontejnerju, ki je skrbel za upravljanje super kamere, ki je bila nameščena 600 m v zraku na tako

imenovanem »Zeppelinu«. Domet in varnostno pokrivanje našega tabora je bilo tako tehnično dobro zagotovljeno. Toda kakor človek, tako tudi tehnika, ne zmoreta vsega. In tako se je zgodilo!!! Pet sekund nepoznanega žvižganja. Nato še deset sekund »šiv«, »šiv«, »šiv«, »šiv«, »šiv«, »šiv«, »šiv«, »šiv« ... Vse se je za nekaj sekund streslo. Onemeli smo. Prepozno je bilo steči v zaklonišča, varnostni bunkerji so bili predaleč. Samo gledali smo in gledali. »Dol, dol, dol, vsi dol!!!!« je nekdo kričal.

Človek izgubi občutek, kako se lahko v sekundi zakopje v skalo in kamen, prav tako izgubi občutek za čas. Samo Bog ve, kako dolgo je vse skupaj trajalo. Nam se je zdela cela večnost. Nato smo pomolili svoje nosove, zamašene od kamnitega in skalnega prahu, kvišku. Kaj se je zgodilo? Kaj je??? »Je kdo ranjen?«, »Je kdo ranjen?«, »Je kdo ranjen???« smo kričali. Ker je bila naša utrdba majhna, le 60 x 60 metrov, smo dokaj hitro našli krivca, ki je iz nas v trenutku naredil rudniške rovokopače. Da, bila je raketa. Ko je priletela v naš tabor, je zadela škatlo s težkim strelivom in krogel, ki so švigale okrog, so bile krivec za »šiv«, »šiv«... Raketi z lastnim motorjem pa je zatajil vžigalnik in tako ni eksplodirala.

Ko smo kasneje gledali tehnične podatke rakete, bi le ta morala zbrisati iz obliča vse v radiu 200 metrov. Mi pa smo ostali ŽIVI!!!

Proti večeru smo se v zahvalo zbrali v naši kapeli z namenom, da rečemo: »Ej Šefe, HVALA TI!« Meni se ni niti posvetilo, toda neki vojak je pristopi k meni in dejal: »Veš padre, mislim, da nas je obvarovala brezjanska Mati Božja, ki smo jo kronali na praznik Marijinega Vnebovzetja.

Verjemite mi, padre, ona nas je obvarovala!!!«

Matej Jakopič, vojaški duhovnik

Marija Pomagaj, Kraljica Slovencev, po širnem svetu

Nikdar ne bom pozabil srečanja na domu svojega indijskega prijatelja v Clevelandu, Ohio, v daljnem letu 1966. Mohan je bil priseljenc iz Indije, prijazen, izobražen in blag človek. Zaposlen je bil kot socialni delavec med ogroženo črnsko mladino v Houghu, najrevnejši clevelandski mestni četrti, kjer sva se spoznala. Ob indijskem prazniku luči, ki me je spominjal na našo svečnico, sta z ženo nekaj znancev povabila na prijateljsko srečanje in prigrizek v svoje skromno, a prisrčno stanovanje. Na steni je bilo več slik, med njimi Gandhijeva in tudi velik plakat fatimske Marije.

»Mohan, ali nisi Hindu, tu pa imaš sliko Marije, krščanske Matere Božje?« »Res, nisem kristjan,« je odgovoril Mohan, »a zame je Marija simbol izrednih kreposti, ki so vse človeške. Kdo ne bi spoštoval matere, ki so ji mučili in križali nedolžnega sina – sina, ki je učil ljubezen in delil dobrote! Ali pogledaj, koliko najstnic v Houghu zanosi, ko bi se morale še učiti in pripravljati na odgovorno življenje. Mar ni Marija kot simbol čistosti tudi v tem našem svetu nadvse aktualna? In ta trpeča mati še pod križem odpušča tistim, ki trpinčijo, sramotijo in ubijajo njenega sina! Kakšen zgled za vse, ne glede na vero, narodnost ali socialni položaj!«

Tako nekako je govoril prijatelj Mohan.

Ko sem včasih tudi med Slovenci slišal gnusno italijansko preklinjanje Marije ali pozneje bral, kako so Mariji Pomagaj slovenski prostaki posadili v naročje podgano, nekateri pod komunizmom vzgojeni novinarji pa to neizmerno žalitev Marije in čustev sto tisoče vernikov in tudi nevernih, a civiliziranih rojakov opravičevali v imenu umetnosti, so mi vedno zazvenele v ušesih Mohanove plemenite besede. In rekel sem si: »Hvala Bogu za vse, ki razmišljajo plemenito kot Mohan! In hvala Bogu za Slovence, ki jih, kjer koli živijo, spremlja Marija Pomagaj, Kraljica Slovencev!« Kraljuje v njih srcih. A tudi njena podoba nas povsod spremlja. Vidimo jo na oltarjih ali v posebnih kapelicah izseljenskih cerkva, kot v župniji Marije Pomagaj v Torontu, v kapelici v mogočni svetovidski cerkvi v Clevelandu in v cerkvi Marije Pomagaj v Lemontu, na ameriških Brezjah. Pomislim na Johna Petriča, Franka in Tončko Urankar in Ivanko Matič ter druge, ki so iz Clevelanda in drugih ameriških mest organizirali vsakoletna romanja k Mariji Pomagaj v Lemont. Tudi v mogočni ameriški katoliški katedrali Brezmadežnega Spočetja v Washingtonu so slovenski rojaki zgradili prelepo kapelo, kjer romarje z oltarja pozdravlja brezjanska Marija Pomagaj.

Ne le v svetiščih, ampak tudi po domovih tisočeri

Slovencev v Sloveniji, zamejstvu, v Ameriki, Kanadi, Argentini, Avstraliji in drugod naše rojake spremlja in opogumlja Marija Pomagaj. Pomislim na Milana Zajca, rešenca iz brezna smrti v Kočevskem Rogu. Na steni v starostnem zavetišču je visela velika oljnata podoba Marije Pomagaj, ki jo je ljubiteljsko, a zelo lepo naslikal njegov najstarejši brat Lojze, eden redkih iz Zajčeve družine, ki jih niso komunisti pobili. Milan se je rad zazrl v Marijo Pomagaj, pa molil rožni venec za pobite žrtve revolucije in tudi za tiste, ki so jih mučili in morili. Kako čudovit domobranski »revanšizem«! Pred mnogimi leti so se clevelandski Pristavski upokojenci pod vodstvom Zdravka Novaka odločili, da bodo ob svojih molitvah za umrle člane vedno poleg društvenega prapora v pogrebnem zavodu izpostavili tudi podobo Marije Pomagaj, kar zvesto izpolnjujejo vsa leta.

Ob raziskovanju dr. Jerryja Linengerja, akademsko najvišje izobraženega ameriškega astronava, sem spoznal tudi njegovo čudovito babico Francko Pušavc in mater Frances, poročeno Linenger. Obe sta bili več desetletij faranki čikaške slovenske župnije sv. Štefana, od koder sta zelo radi poromali k Mariji Pomagaj v Lemont. Ko mi je slavni astronom pisal, da bi z veseljem vzel s sabo v veselje kak spominček, sem izbral slovensko zastavico in podobo Marije Pomagaj. Jerry je v veselju postavil več rekordov. Preživel je tudi smrtno nevarni požar na vesoljski ladji Mir. Na zemljo se je srečno vrnil 24. maja leta 1997, prav na praznik Marije Pomagaj. NASA mi je malo pozneje poslala tudi podobo Marije Pomagaj in slovensko zastavico, skupaj z uradnim potrdilom, da sta bili v vesolju. Septembra 2003, ko je bil Jerry v Sloveniji, je v družbi urednika Družine, msgr. Francija Petriča, obiskal svetišče Marije Pomagaj na Brezjah. Njuno zložljivo pozdravno kartico s podobo Marije Pomagaj imam v svoji sobi in jo že enajst let vidim vsak dan. V notranjosti je mornariški kapetan, dvojni doktor, profesor, vesoljski raziskovalec, astronom in kozmonavt Jerry Linenger napisal tudi besede: »Just fantastic!«

Res, fantastično, čudovito je pri Mariji Pomagaj!

Dr. Edi Gobec

Dr. Edi Gobec je zaslužni profesor sociologije, ustanovitelj in ravnatelj Slovenskega ameriškega raziskovalnega središča in avtor ali urednik številnih knjig in več sto znanstvenih in poljudnih člankov. Leta 1971 so ga izbrali za Odličnega vzgojitelja Amerike, dobro desetletje pozneje pa izvolili za člana Akademije znanosti v New Yorku.

Podoba v zakristiji

Pred 23 leti, 23. avgusta 1991, smo oči Mitja in mami Polona ter sinovi Jan, Marko in Matej, na Brezje prinesli podobo Matere z otrokom – Marije Pomagaj – v priprošnji in zahvalo Mariji Pomagaj za povrnjeno Janovo zdravje. Sliko smo položili pred oltar Marije Pomagaj, ne vedoč, kam med ostale slike jo bodo frančiškani umestili; v tistem trenutku je bilo pomembno le to, da smo sliko prinesli Mariji Pomagaj v zahvalo za uslišane prošnje in molitve za sinovo ozdravitev.

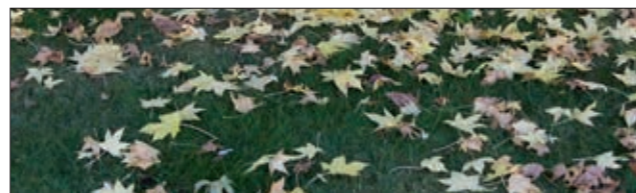
Z besedami ni lahko opisovati trpljenja matere in očeta, ko otrok zboli, prav tako pa besede ne zmorejo opisati sreče in veselja ob otrokovi ozdravitvi. Takrat nama je bilo z ženo hudo kot nikoli dotlej, zelo sva trpela, v dolgih nočeh sva jokala z roko v roki, drug drugega sva bodrila in molila. Vsa energija najine ljubezni se je zlivala v upanju in veri v Janovo ozdravitev. Čas trpljenja in čas preizkušnje je bil, še posebej zame, tudi čas globokega spraševanja o vsem, kar se je zgodilo, zakaj se je zgodilo, o vsem, kar sem »dobrega opustil in slabega storil«. To je bil tudi čas spoznanja in obžalovanja zmot ter obenem čas jasnega spoznanja o odrešujoči moči Božjega usmiljenja. Zame, ki do tedaj nisem hodil v cerkev – mati mi je šele pri mojih 37 letih povedala, da sem bil, rojen v nelahkih dneh kmalu po 2. svetovni vojni, tri dni po rojstvu krščen pri Sv. Petru v Ljubljani – je bil to tudi čas, v katerem sem jasno spoznal, kako zelo pomembno je Boga, ki je Ljubezen, postaviti na prvo mesto, saj se šele nato lahko vse druge stvari postavijo na pravo mesto. Stvarstvo sem začel razumevati širše, v šestih dimenzijah, pri čemer sem kot peto dimenzijo prepoznal duhovnost, ki je nad materialnim svetom, ter ga s svojo presežnostjo dopolnjuje in nadgrajuje, šesta, najvišja, popolna ter vseobsegajoča dimenzija pa je Bog. Takrat sva se z ženo odločila, da se bova tudi cerkveno poročila. Medtem, ko je ona imela že vse potrebne zakramente, sem bil jaz samo krščen. Obiskala sva tedanjega trnovskega župnika, pokojnega g. Janeza Pogačnika, ki je preprosto rekel: »Pridita v cerkev.« Z veliko hvaležnostjo se ga spominjam, saj je kasneje prav on postal moj boter pri prvem obhajilu in birmi. Bil sem katehumen pri p. Silvinu, zakramente pa mi je podelil pokojni nadškof dr. Alojzij Šuštar.

Prav kmalu, ob enem naslednjih obiskov na Brezjah, smo sliko »naše« Marije Pomagaj zagledali na vidnem mestu v zakristiji, česar smo se zelo razveselili. Mnogo let kasneje me je p. Silvin povabil na Brezje, da izpeljem projekt ozvočenja bogoslužnega prostora ter prenovim ozvočenje v baziliki, ki je bilo takrat izvedeno povsem neprofesionalno. Ko sem takrat stal v zakristiji, pred starim sistemom ozvočenja ter obenem na steni opazoval podobo Marije Pomagaj, me je prešinilo spoznanje, da vse, kar se je v preteklih sedemnajstih letih zgodilo, preprosto ni naključje. Vse to se je moralo zgoditi; po iskreni molitvi in priprošnji Mariji Pomagaj, po Božji volji! Jan je ozdravel, Marija Pomagaj me je poklicala na Brezje in jaz, dolžnik pred Bogom, sem tu zato, da s svojim poklicnim znanjem zagotovim, da se bo Božja beseda na Brezjah slišala še bolj jasno in razumljivo kot doslej, natanko tako, kot mi je nekoč rekel Janez Pogačnik: »Mitja, Božjo besedo je treba slišati!« Na Brezje sem bil poklican z razlogom, Marijin klic pa še danes razumem kot veliko milost in čast!

Jan je danes že odrasel mož, zdrav in vesel, nadvse dober in plemenit, srečno poročen in poslovno uspešen. Ko je ozdravel, sta se v našo družino povrnili sreča in veselje. Vsi smo ozdraveli. Naše molitve in priprošnje so bile uslišane, za kar se Mariji Pomagaj ob vsaki priložnosti zahvaljujem in priporočam. Moč molitve se je potrdila tudi ob drugih preizkušnjah naše družine. Sam zato vselej iščem rešitev v premišljevanju in molitvi, saj sem se ob veliki preizkušnji prepričal, da je moč molitve neizmerna! Da, molitev je rešitev! Za posameznika, za družino, za narod! To lahko najbolje razumejo predvsem ti, ki so kdaj izkusili trpljenje ter doživeli odrešujočo moč uslišane molitve. Vsak dan in ob vsaki priložnosti zato prosim Boga za blagor in blagoslov naše družine! Moja vera je danes trdnejša, kot kdajkoli poprej!

Vse, kar se je v preteklih 23 letih zgodilo po molitvi in priporočanju Mariji Pomagaj, z veliko hvaležnostjo sprejemam kot neizmerno milost ter prepoznavam kot čudež božje dobrote in Ljubezni!

Mitja Borko

OČE, POTRDI NAS V VERI

V Sloveniji smo 17., 18. in 19. maja 2016 podoživljali prvi pastoralni obisk papeža Janeza Pavla II. v deželi pod Triglavom. V treh dneh maja 1996 nas je nagovarjal z besedo in zgledom. Na Brniku je poljubil slovensko zemljo, se ustavil v tihi molitvi pri Mariji Pomagaj na Brezjah, nagovoril duhovnike in redovnice v ljubljanski stolnici, maševal v Stožicah ob 1250. obletnici pokristjanjenja Slovencev, se ob svojem rojstnem dnevu srečal z mladimi v Postojni, v Mariboru, kjer je pri maši spomnil na zglede svetosti v slovenskem narodu, pa je na njihovo poslanstvo spomnil še kulturnike in znanstvenike. Ob 20. obletnici obiska je bila 17. maja zvečer v Marijinem narodnem svetišču Marije Pomagaj zahvalna sveta maša za njegov obisk na Brezjah. Maševal je apostolski nuncij v Sloveniji nadškof Juliusz Janusz. Na začetku slovesnosti je rektor svetišča p. Robert Bahčič spomnil na molitev zdaj svetega papeža Janeza Pavla II.: »Samo on in Marija vesta, kakšna je bila njegova molitev, ko je klečal pred milostno podobo, kjer so klečali mnogi rodovi Slovencev in molili.« Apostolski nuncij, hvaležen, da je smel biti v svetišču, kjer je bil pred dvajsetimi leti njegov rojak, je v pridigi dejal: »Lepo je obhajati 20. obletnico prvega pastoralnega obiska svetega papeža Janeza Pavla II. v Sloveniji. Mesec maj je bil svetemu papežu zelo drag, saj se je rodil 18. maja, 13. maja na praznik fatimske Marije je utrpel atentat ...« Kot je poudaril, imamo pred seboj velikega svetnika, ki je spremenil svetovno zgodovino in dal zgled trpljenja za Kristusa. Nagovor pa je sklenil z besedami: »Po posredovanju svetega papeža Janeza Pavla II. molimo k brezjanski Mariji, Mariji Pomagaj, naj nam pomaga, da postanemo orodje Božjega usmiljenja in v Sloveniji ustvarimo vzdušje sprave!« Na papežev obisk so se spomnili tudi v

dekaniji Postojna. Mladi so se zvečer zbrali v župnijski cerkvi v Postojni in po uvodnem bogoslužju odšli peš do spominskega križa na športnem letališču Rakitnik, od tam pa v bližnjo cerkev sv. Danijela, kjer so imeli sveto mašo. V četrtek, 19. maja, so zahvalno bogoslužje z akademijo pripravili v mariborski stolnici. Somaševanje je vodil nadškof Alojzij Cvikl, ki je bil pred dvajsetimi leti član pripravljalnega odbora na papežev obisk. V pridigi je med drugim povedal: »Za nas Mariborčane je obisk sv. očeta predstavljal enega najpomembnejših dogodkov v zgodovini mesta. Še bolj pa smo čutili, kako je sveti papež nosil v srcu škofa A. M. Slomška, saj je takrat ob prvem obisku izrazil upanje, da bo lahko Slomška kmalu prišel med blažene, kar se je potem, tri leta pozneje, tudi zgodilo. Vedno bolj spoznavam, da imata sveti papež Janez Pavel II. in blaženi A. M. Slomšek veliko skupnih točk: oba sta ljubila svoj narod, zavzemala sta se za človeka, za človeško in duhovno rast, zavzemala sta se za otroke in mladino, da bi jih pripravila na samostojno pot v življenju, ljubila sta svoj jezik in kulturo...« Morda kar četrtnina Slovencev, ki se je pred dvajsetimi leti srečala s papežem na enem izmed omenjenih prizorišč ali pa ob cesti, po kateri se je peljal, je njegov obisk lahko znova podoživela prek medijev, zlasti Radia Ognjišče. Znova smo slišali njegove besede, ki nam jih je namenil v domačem jeziku. Pa tudi poslušalci so po dvajsetih letih strnili svoje spomine na maj 1996. Nadškof Alojz Uran pa je v posebni oddaji med drugim dejal: »Vse tisto, kar je on v življenju delal, zdaj v polnosti že gleda v večnosti in tudi mi se mu lahko priporočamo. Zdi se mi prav, da se mu v različnih družbeno-političnih situacijah, kot so tudi referendum, priporočamo svetemu Janezu Pavlu.« Njegove relikvije imamo med drugim v župnijski cerkvi sv. Nikolaja v Dolnjem Logatcu, v župnijski cerkvi Marije Vnebovzete v Tolminu in v cerkvi Svete Marije, Kraljice narodov na Prevalu ob vznožju Goriških Brd.

POSVETITEV CERKVE V STOŽICAH

Svojevrstna zahvala za papežev obisk je bila slovesnost posvetitve nove cerkve v Stožicah na binško nedeljo, 15. maja 2016. Štirideset let stara župnija je novo cerkev dobila že leta 1994, ko jo je blagoslovil nadškof Alojzij Šuštar. Za poplačilo dolga in dokončno ureditev pa so potrebovali še nekaj časa. Tokratno praznovanje so povezali z 20. obletnico obiska papeža Janeza Pavla na ozemlju njihove župnije, na hipodromu v Stožicah, kjer je imel sveto mašo ob 1250. obletnici krsta karantanskih knezov Gorazda in Hotimirja. Slovesnost je vodil ljubljanski nadškof Stanislav Zore, ki je na začetku bogoslužja posvetil svetišče in daritveni oltar ter blagoslovil kip sv. Janeza Pavla II. v kapeli, ki stoji poleg cerkve. Izdelal ga je akademski kipar Edo Dolinar. V pridigi je nadškof vernikom stožiške fare med drugim dejal: „Božji Duh naj vas nauči jezika ljubezni, kajti v ljubezni moremo postajati eno, da bi mogli biti priče njegovega evangelija in Očetove ljubezni do vsakega človeka. Naj vas nauči jezika edinosti, ki ne razdvaja, ne ločuje, ampak povezuje, združuje, kakor smo slišali, da ste združeni z različnih koncev naše domovine.“ Na območju župnije v veliki večini živijo ljudje, ki so se v desetletjih po vojni priselili v Ljubljano iz raznih krajev Slovenije.

HRVATI KUPILI CERKEV V MARIBORU

Nadškofija Maribor je sredi maja 2016 v sklopu izvajanja sporazuma z upniki podpisala prodajno pogodbo za cerkev sv. Alojzija v Mariboru. Kupec je Hrvaška katoliška misija v tem mestu. S tem bo cerkev sv. Alojzija še naprej služila kot bogoslužni prostor Hrvaški katoliški misiji v Mariboru in nadškofiji Maribor. Do prodaje cerkve je prišlo v sodelovanju s Hrvaško škofovsko konferenco, ki je nakup podprla in pri njem tudi sodelovala z namenom, da pomaga hrvaškim vernikom v Mariboru, pa tudi Slomškovi nadškofiji, da bo cerkev ostala cerkev.

ROMANJE FATIMSKÉ MARIJE

V Slovenijo je 12. maja 2016 prispel milostni kip Fatimske Marije Romarice. Slovesni sprejem so pripravili v narodnem svetišču Marije Pomagaj na Brezjah. Slovesno mašo ob somaševanju številnih duhovnikov je daroval ljubljanski nadškof Stanislav Zore, ki je s skupino romarjev milostni kip spremljal tudi na poti iz Fatime na Brezje. Na začetku pridige je vse verne povabil, naj se obrnemo k Mariji, jo prosimo milosti in molimo, da bi bili deležni sadov njenega obiska. Prosim jo, naj nam nakloni spreobrnjenje: tako na osebni ravni kot na narodni. Naj bo sad Njenega obiska tudi vnovična odločitev za redno molitev, še zlasti po družinah. Naj Njena prisotnost med nami prebudi in prenovi našo medsebojno solidarnost. Naj nas poveže med sabo. Po besedah nadškofa bo naše krščanstvo drugače zadihalo, če se bomo odprli vsakemu človeku, če ga bomo začutili v njegovi nemoči, grešnosti, če ga bomo začutili z usmiljenjem. Že prvo noč je Marija iz Fatime privabila romarje, ki so se do jutra vrstili pred njenim milostnim kipom. Zdaj pa roma po župnijah posameznih škofij. Do 11. julija bo v ljubljanski nadškofiji in vmes od 10. do 25. junija v novomeški škofiji. V koprski škofiji bodo Fatimsko Marijo sprejeli 11. julija, v celjski škofiji 11. avgusta, v murskosoboski škofiji 9. septembra, v mariborski nadškofiji pa 18. septembra. Pot po Sloveniji bo sklenila 13. oktobra pri Mariji Zavetnici s plaščem na Ptujski gori s posvetitvijo našega naroda Jezusovemu in Marijinemu srcu. Slovenski škofje upajo, da bo tretji obisk Fatimske Marije pri nas obrodil bogate dušnopastirske sadove,

da bo nekakšen vseslovenski Marijin misijon s poglobitvijo vere, upanja in ljubezni.

ŠKOF METOD PIRIH

OSEMDESETLETNIK

Nekdanji koprski škof msgr. Metod Pirih je 9. maja 2016 obhajal svoj osebni jubilej, osemdeset let življenja. Rodil se je 1936 se je v Lokovcu na Banjški planoti. V duhovnika je bil posvečen leta 1963, v škofa pa leta 1985. Več kot četrto stoletje je vodil koprsko škofijo, zadnja štiri leta pa iz Vipave, kjer biva, pomaga sedanjemu ordinariju v Kopru, škofu Juriju Bizjaku. Za dar življenja se je skupaj s škofom Jurijem, duhovniki in verniki zahvalil na binško soboto zvečer v koprski stolnici. Na začetku maše mu je škof Jurij, ki je somaševal z njim, voščil za njegov življenjski jubilej. Škof Metod je na začetku pridige dejal, da se želi zahvaliti za dar življenja, za duhovniški poklic in vse dobro, ki ga je lahko opravil v duhovniški in škofovski službi ter prosil odpuščanja za vse, kar je bilo narobe. Glavni del pridige pa je namenil razmišljanju o Cerкви, katere del smo tudi mi in je dar Svetega Duha.

Škof msgr. Metod Pirih nas je zadnjič obiskal leta 2008. Z Mislimi mu pošiljamo čestitke!

SLOVENIJO PRIZADELA SNEG IN POZEBA

Ponekod po Sloveniji je 27. aprila 2016 in v noči, ki je sledila, zapadlo več kot deset centimetrov snega, v višje ležečih krajih pa tudi do četrto metra. Največ so ga namerili na Gorenjskem in Koroškem. Pod težo snega so se podirala drevesa in lomile veje, zaradi česar je krajši čas brez električne energije ostalo več tisoč ljudi. Tudi na cestah je bilo precej zmede. Sledila so hladna jutra, zato je marsikje zmrzovalo. Temu primerne so bile posledice v kmetijstvu. Največ škode je bilo v severovzhodnem delu države oziroma v Podravju in Pomurju. Poškodovanih je bilo od petdeset do osemdeset odstotkov jablan, prizadetost vinogradov, ki je odvisna od sorte in lege, pa v povprečju znaša šestdeset odstotkov. Precej škode je tudi v gozdovih in na poljih, zlasti pri zgodnjih setvah krompirja, buč in koruze. Kot so ocenili kmetje, škoda ni povzročena zgolj v letošnjem letu. Drevesa in vinogradi se bodo zagotovo obnovili, za polno rodnost pa bo potrebno več let. V tem delu Slovenije je bilo škode za več kot dvajset milijonov evrov. Sneg in pozeba sta zaradi zgodnejše vegetacije močno prizadela tudi Dolenjsko, Posavje in Belo krajino. Podrobnejše ocene škode s tega dela države še ni. Nekoliko manj škode je v osrednji Sloveniji, na Gorenjskem in Koroškem, a je zaradi snega tudi tu pričakovati slabšo oploditev in manjše pridelke. Na Primorskem se temperature niso spustile tako nizko, da bi povzročile večjo škodo.

75 LET UPORA PROTI OKUPATORJU

V času okupacije je do prvega oboroženega upora na naših tleh prišlo 13. maja 1941, ko so se tigrovci na Mali Gori pri Ribnici spopadli z italijanskimi fašisti. Ta dan velja za začetek upora proti okupatorju, čeprav komunisti tega v času svoje vladavine niso priznavali. Ob 75. obletnici tega dogodka je Študijski center za narodno spravo pripravil pogovor z dr. Tatjano Rejec Srebot, ženo političnega vodje Tigra Alberta Rejca. Kot je pripovedovala, so tigrovci po napadu na Jugoslavijo čakali na primeren trenutek, da se uprejo okupatorju. Trije med njimi, Danilo Zelen iz Senožeč, Ferdo Kravanja iz Čezsoče in Anton Majnik iz Volč, so se v maju 1941 zadrževali na Mali Gori pri Ribnici. Italijanski fašisti, ki so že dolgo časa iskali Danila Zelena, a ga nihče ni izdal, so se odzvali na namig predvojnega komunista Filipa Tekavca - Gašperja, poznejšega poveljnika Ribniške čete. Da je on izdal tigrovce, je šele leta 2015 v oddaji Pričevalci razkril njegov sin Bruno. Potem, ko je to potrdil tudi pismeno, so italijanski karabinerji in orožniki takoj pripravili akcijo. Po večurnem boju in prihodu okrepitve na italijanski strani je Zelen obležal mrtev, ranjenega Kravanja so zajeli, Majnik pa je

pobegnil; pozneje je to uspelo tudi Kravanji. Kot je poudarila Tatjana Rejec, se je upor proti okupatorju začel 13. maja 1941. Dan vstaje, 22. julij 1941, ki ga je poveljeval prejšnji sistem, pa dejansko predstavlja začetek bratomorne vojne. Ta dan so komunistični aktivisti Rašiške čete napadli Franca Žnidaršiča, ko se je s kolesom peljal v službo in ga ranile. Tigrovci so že v začetku druge svetovne vojne delovali kot zavezniki zahodnih držav, zlasti Velike Britanije. Po ustanovitvi Protiimperialistične fronte 27. oziroma 26. aprila 1941, ki je bila sprva naravnana proti zahodnim državam in bila obenem lojalna Hitlerju, je organizacija TIGR počasi poniknila. Nekateri njeni člani so se pridružili partizanom, drugi pa so pogosto v nepojasnjenih okoliščinah izginili. Njihova organizacija je dobila popolno priznanje šele v samostojni Sloveniji. Letošnje jubilejne obletnice prvega spopada z okupatorjem na Mali gori so se s priložnostno prireditvijo spomnili v društvih TIGR Primorske in Domoljubni Tigr - 13. maj.

25 LET NOVE SLOVENSKE ZAVEZE

Na binško soboto, 14. maja 2016, je Nova Slovenska zaveza pripravila romanje v ljubljansko stolnico ob 25. obletnici svoje ustanovitve in ob svetem letu usmiljenja. Sveti maši je sledila procesija s spominskimi farnimi križi. Nameravali so iti na grajski hrib, kjer je bilo na Orlovem vrhu pokopališče 148 padlih domobrancev. Njihovi grobovi so bili konec maja in v začetku junija 1945 oskrunjeni in tako je ostalo do danes. Procesija je zaradi slabega vremena potekala le okrog stolnice. Predsednik Nove Slovenske zaveze Peter Sušnik je med sklepno slovesnostjo med drugim opozoril: „Naše poslanstvo je, da začnemo postavljati stvari na njihovo pravo mesto. V letih totalitarizma smo privzeli vsiljeno vlogo drugorazrednosti, ki nam je zaradi strahu in preganjanja postala tako domača, da smo še danes v varnem zavetju samoomejevanja misli, besed in dejanj.« Kot je še dejal zbranim, so danes poklicani, da ubranijo to domovino pred nasiljem ideologije relativizma, opravičevanjem zločinov in slavljenjem zločincev. Novo Slovensko zavezo je 12. maja 1991 ustanovila skupina ljudi, ki so preživeli grozote komunistične revolucije in povojnih taborišč. Temeljni cilji društva po petindvajsetih letih ostajajo enaki: pričevati za resnico o tem, kaj se je dogajalo od leta 1941 do leta 1945 in tudi pozneje, ter tako dokazati, kakšni zločini in krivice so bili storjeni ljudem zato, ker so bili na napačni strani. Društvo je v tem času izdalo 99 številk revije Zaveza, ki s pričevanji in zgodovinskimi razpravami osvetljuje medvojne in povojne dogodke. Poskrbelo je, da je na stošestdesetih farnih ploščah po vsej Sloveniji

zapisanih več kot štirinajst tisoč dvesto imen padlih in pomorjenih med vojno in po njej ter tako mrtvim vrnilo identiteto.

DAN SLOVENSKE VOJSKE

V Sloveniji se je sredi maja 2016 zvrstilo več dogodkov ob dnevu slovenske vojske. Kot je znano, so se prvi slovenski naborniki začeli usposabljeni 15. maja 1991 na Igu pri Ljubljani in v Pékrah pri Mariboru. V spomin na to 15. maj praznujemo kot dan slovenske vojske, čeprav začetki naše vojske oziroma manevrske strukture segajo v maj 1990, ko so se v nekaterih občinah uprli razoroževanju Teritorialne obrambe. Na binško nedeljo, 15. maja 2016, so pripravili državno slovesnost na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani s pobudo za posodobitev našega varnostnega sistema in sveto mašo v ljubljanski stolnici v zahvalo za 25 let samostojne Slovenije in slovenske vojske ter prošnjo za mir pri nas in v svetu. Na državni slovesnosti so podelili nekatere vojaške čine; med drugim sta bila v brigadirja povišana polkovnika Klemen Medja in Vilibald Polšak. V nekaterih veteranskih organizacijah in v SDS so pred tem opozorili, da naj bi se Medja v času osamosvojitvene vojne načrtno izognil mobilizaciji v Teritorialno obrambo, Polšak pa je vanjo prestopil šele po desetdnevni osamosvojitveni vojni, 18. julija 1991. Dan pred praznovanjem v Ljubljani so slovesnost pripravili v celjski vojašnici, kjer so vojakom in vojakinjam podelili medalje in priznanja. Na binško ponedeljek, 16. maja, pa je slavnostno prireditev z naslovom „Ponosni na Slovenijo“ pripravilo Združenje za vrednote slovenske osamosvojitve. Z njo je počastilo spomin na oblikovanje prve demokratične vlade 16. maja 1990 in druge demokratične procese pred 26 leti. Osamosvojitvena vlada se je na povabilo prvega premiera Lojzeta Peterleta nekaj dni pred tem sestala na Brdu pri Kranju. Prav tam so nekaj dni pozneje zaznamovali še 26. obletnico oblikovanja Manevrske strukture narodne zaščite. Ta je začela delovati 17. maja 1990. Njena naloga je bila zavarovanje osamosvojitvenih procesov, njen pobudnik in prvi poveljnik je bil Tone Krkovič. Številna praznovanja ne govorijo samo o pomembnosti dogodkov, ampak tudi o današnji razdeljenosti in kot kaže, bodo v tem duhu potekale tudi slovesnosti ob srebrnem jubileju samostojne in neodvisne Slovenije. Na slednje so že pred časom pokazali sodni procesi, povezani z dogodki v desetdnevni osamosvojitveni vojni. Na to je na eni izmed prireditev spomnila ministrica za obrambo Andreja Katič. Kot je opozorila, je nerazumljiva opustitev sodnega pregona proti tistim, ki so se borili

proti osamosvojitvi in povzročili žrtve ter razdejanje. Prav tako je nerazumljivo, da se srečujemo s poskusi pregona tistih, ki so sodelovali pri zaščiti plebiscitarne odločitve slovenskega naroda, da ustvari samostojno državo. Oktobra lani so namreč umaknili obtožnico proti nekdanjemu častniku JLA Berislavu Popovu, ki je z oklepno enoto med osamosvojitveno vojno junija 1991 med drugim napadel civilne cilje v Gornji Radgoni. Medtem pa se mora eden ključnih ljudi slovenske osamosvojitve, brigadir Tone Krkovič, pred sodiščem zagovarjati zaradi sestrelitve helikopterja JLA nad Ljubljano junija 1991.

NOVI BEGUNCI V SLOVENIJI

V začetku maja 2016 je iz Grčije v Slovenijo prispela prva skupina beguncev v sklopu načrta za solidarnostno prerazporeditev prebežnikov v EU. Poleg petih družin s štirinajstimi otroki so prišli še štirje moški; vsi so doma iz Sirije in Iraka. Dober teden dni za njimi je prišlo k nam še šest oseb iz Eritreje, ki potrebujejo mednarodno zaščito. Gre za skupino, ki je v Slovenijo prišla v okviru premestitve iz Italije. Obe skupini so namestili v Azilnem domu na Viču, jih varnostno preverili in z njimi opravili prve pogovore, ki so potrebni za pridobitev azila. V Slovenijo naj bi po omenjenem načrtu EU do jeseni 2017 prišlo 567 beguncev.

MUŠIČEVA ZBIRKA

V Narodni galeriji so sredi maja 2016 odprli stalno zbirko del Zorana Mušiča, v kateri so umetnikova dela različnih obdobij in tehnik. Družina umetnikovega brata je galeriji podarila 56 umetnin iz družinske zbirke, še 88 pa posodila za določen čas. Galerija je imela pred tem sedem Mušičevih del. V trenutni postavitvi je na ogled 62 del iz vseh njegovih serij in obdobij od Beneških vedut in konjičkov ter kraške krajine do portretov in avtoportretov, kakor tudi dela iz njegovega najbolj presunljivega cikla Nismo poslednji, v katerem se zrcalijo strahote Dachaua. Novo stalno zbirko so postavili v dveh pritličnih dvoranah prenovljene stavbe Narodne galerije in dopolnjuje stalno zbirko, ki so jo javnosti predstavili januarja letos. Zoran Mušič, doma iz Bukovice pri Gorici, je bil dolga leta priznan le v tujini. Čeprav se je v domovino vračal že prej, so ga v celoti sprejeli za svojega šele s slovensko pomladjo, ko je dobil Prešernovo nagrado za življenjsko delo. Ustvarjalna leta je preživel večinoma na tujem, a je ohranil slovenstvo ter postal slikar s širokim obzorjem in za ves svet. Umrli je 25. maja 2005 v Benetkah, kjer je tudi pokopan.

Prem v Brkinih

Mogočni snežniški gozdovi ne sežejo do Prema, ki je deset kilometrov oddaljen od Ilirske Bistrice. Zanj zato ne velja, da sodi v »deželico pod Snežnikom«. Tu, kjer je Prem, ni Kras, ampak so Brkini. Cesto, ki vodi do vasi, so v letih 1956 in 1957 gradile mladinske delovne brigade, tam, kjer je odcep od glavne ceste, pa je starodavni znameniti most, ki je v letu 1994 dočkal tristo let.

V tej vasi je najstarejši ohranjeni notranjsko-primorski grad, odličen primerek »kastelnega tipa« grad z obzidanim dvoriščem, ki je hkrati odličen krajinski spomenik na izpostavljenem slemenu vasi. Ima nizke strehe, krite s korci. Videti ga je od daleč, saj leži na obli vzpetini tik vasi, ki je nastala v njegovem zavetju. Vas je razložena med gradom in cerkvijo. Zadnje vaške hiše se malodane naslanjajo na zunanje grajsko obzidje. Deli vasi so: Pri gradu, V repu, Proti cerkvi, Preska in Potok, slednji ob vznožju slemena, kjer stoji opuščen mlin.

Tam, kjer stoji grad, je verjetno stala rimska utrdba Castra prima. Grad je omenjen prvič leta 1213 kot last Uda de Prema. V 13. stoletju so bili lastniki gradu oglejski patriarhi, ki so imeli tu svoje ministeriale. Za njimi so ga imeli v posesti devinski grofje in potem grofje Walsee, od leta 1472 pa Habsburžani. Iz njihovih časov je prvi ohranjeni premski urbar z letnico 1498, v katerem je natančno zapisano, kje so bile meje gosposčine in koliko dohodka je ta prinašala. V času turških vpadov je dobil Prem obzidje, ki je oklepalo grajski prostor in ustvarilo pred grajsko stavbo prostorno predgradje. Grad in predgradje je varoval vhodni stolp, ki je bil vpet v nekdanji obrambni sistem. Vanj je sodil tudi

okrogli poznogotski stolp pod gradom, ki je v svojem plašču še ohranil številne stare arhitekturne člene. Do leta 1840 je bil v gradu sedež okrajne uprave in sodišča, od tod so ga prenesli v Ilirsko Bistrico. Do konca druge svetovne vojne je bil grad v rokah tržaškega zdravnika Zuccolina, ki ga je dal obnoviti. Nad vhodnim portalom je marmornata heraldična plošča z njegovim kronogramom in letnico 1931.

V gradu je romanska kapela, na dvoriščni strani arkade iz začetka 17. stoletja. V Sloveniji je le malo gradov, ki bi tako nazorno govorili o romanskih grajskih utrdbenih elementih, kot prav Prem. Grad je deloma obnovljen.

Duhovnja na Premu je povezana z letnico 1668, župnija z letnico 1862. V cerkvi sv. Helene so stenske slike slikarja Toneta Kralja, ki jih je naslikal leta 1921, ko je bil star 21 let. To so prve njegove cerkvene slike, potem je slikal še v približno 40 cerkvah na Primorskem.

Prem je zanimiv tudi zato, ker je v tej vasi zavekal na svet pesnik Dragotin Kette (1876-1899), eden od četverice slovenske »moderne«. V rojstni vasi so mu postavili spomenik in uredili spominsko sobo v stari šoli, kjer že dolgo ni več pouka.

V Premu sta bila rojena tudi Karel Lavrič (1818-1876), organizator kulturnega in političnega življenja na Primorskem, in Gvido Rant (1880-1956), bogoslovni pisatelj.

Prem ima danes dve trgovini, gostilne pa ne.

Literatura: Krajevni leksikon Slovenije 1/97 Nace Šumi: Slovenija — umetnostni vodnik, 1991

Dr. Ivan Stopar: Gradovi na Slovenskem, 1986

Darinka Kladnik, Sto slovenskih krajev, Prešernova družba, Ljubljana 1994, stran 136.

Na koncu omenjeni bogoslovni pisatelj dr. Gvido Rant je bil frančiškanski pater in provincial Slovenske frančiškanske province Sv. Križa v letih 1931 do 1937. Umrli je 7. maja 1956 v Ljubljani.

Slovenian Mission Adelaide

p. David Šrumpf OFM
51 Young Avenue
West Hindmarsh SA 5007

Poštni naslov:
PO Box 156, WELLAND SA 5007
Mobitel - p. David: 0497 097 783
Telefon v Melbournu: 03 9853 7787
E-mail: slomission.adelaide@gmail.com

Velikonočni čas se je že bližal h koncu, še pred vnebohodom pa smo pričeli z letošnjo šmarnično pobožnostjo. 1. maja je bila nedelja, zato smo lahko letošnjo **ŠMARNIČNO POBOŽNOST** pričeli pri nedeljski maši. Čeprav so v Sloveniji pripravili šmarnično branje o sv. patru Piju (za otroke) in o sv. Tereziji Deteta Jezusa (za odrasle), smo se odločili, da bomo raje razmišljali o Mariji – o naši brezjanski Mariji Pomagaj, kraljici Slovencev in zavetnici tako Slovenije, kot Avstralije. Prebirali smo odlomke iz knjige *Po Mariji podarjene milosti*, kjer so zbrana pričevanja o uslišanih na priprošnje Marije Pomagaj. Knjigo so ob 200-letnici brezjanske milostne podobe izdali leta 2014 na Brezjah. Ob koncu maše smo tudi zapeli litanije Matere Božje po preprostem napevu.

To nedeljo, 1. maja, pa smo **ob MATERINSKEM DNEVU počastili tudi naše matere**. Živim smo se lahko zahvalili z besedo, pokojne smo z molitvijo priporočili nebeški ljubezni, da jim v večnosti povrni vso njihovo ljubezen, ki so nam jo izkazovali na zemlji. V cerkvi je program pripravil Ivan Legiša, v dvorani pa je bila po maši tudi pogostitev. Bog povrni Ivanu, vsem, ki ste v programu sodelovali in vsem, ki ste pripravili pogostitev.

Tretjo nedeljo v maju je v Adelaidi vsako leto **MARIJANSKA PROCESIJA**, ki se je udeležimo tudi slovenski rojaki z banderom Marije Pomagaj. Kar lepa skupina rojakov se je zbrala, Angela Dodič pa nas je zastopala celo v narodni noši. Bog povrni vsem!

Praznik Svetega Rešnjega Telesa in Svete rešnje Krvi je ob zgodnji veliki noči letos že ob koncu maja. Praznik je tradicionalno na četrtek po prazniku Svete Trojice oz. deset dni

Naša cerkev tudi na zunaj izgleda prava slovenska hiša. Ne samo zato, ker nekateri pravijo, da je po izgledu v alpskem stilu, ampak predvsem zato, ker je **obdana s krasnimi rožami, čudovitimi vrtnicami in z okrasnim grmičevjem.** Hitro pa se tudi opazi, da so le-te zelo skrbno negovane in redno zalivane. **Za to gre izključna zasluga ANI BRAND (fotografija levo), ki je zanje skrbela že leta in desetletja.** Kot nihče izmed nas, tudi Ana ni vedno mlajša, čeprav jo družba z rožami okrog cerkve, okrog naše hiše in tudi okrog njenega doma gotovo pomlaja in razveseljuje. S solzami v očeh mi je povedala, da zaradi zdravstvenih težav ne bo mogla več skrbeti za naše rože in za urejenost okolice. Tudi meni je bilo težko – pa ne najprej zato, ker bomo sedaj morali za to poskrbeti kako drugače, ampak predvsem v iskreni hvaležnosti Ani za toliko ur, toliko moči, toliko skrbi in toliko ljubezni, ki ste je, spoštovana Ana, posvetila našim rožam. Še težje pa bi nam bilo, če bi se vam ob naši cerkvi zgodila kakšna nesreča – veseli bomo in upamo, da vas bomo še dolgo srečevali pri maši, v dvoranci in v Slovenskem klubu. Ko pa boste hodila mimo rožic, boste gotovo opazili, kar sem vam takoj rekel, da tako, kot ste zanje skrbeli vi, ne bomo ne znali in ne zmogli. Gotovo pa vas bodo še naprej veselo in hvaležno pozdravljale ter nas morda tudi malo pokritizirale, da *»ni več tako lepo, kot je bilo«*...

Ana, Bog Vam povrni in Bog Vas živi ob Vašem 90. rojstnem dnevu, ki ga boste obhajali sredi julija!

POKOJNI

JOHN MARKIČ je umrl 24. novembra 2015. Od njega so se poslovili 1. decembra v pogrebnem zavodu v Norwoodu. Za njim žalujejo žena Julie, hčerki Melanie in Katherine, sestra Nadia, njen mož Adrian in njun sin Matthew.

JANET MARY NOVAK (56) je umrla 9. aprila 2016 in bila pokopana 20. aprila s pogrebnega zavoda v Torrensville na pokopališče v Dudley Parku. Za njo žaluje sestra Sandra in drugi sorodniki.

IVAN BENC (85) je umrl 21. aprila 2016. Od njega so se poslovili 30. aprila v pogrebnem zavodu v Norwoodu. Ivan je bil dolgoletni član Slovenskega kluba in član tamkajšnjega pevskega zbora. S hvaležnostjo smo se ga spomnili tudi pri maši v naši cerkvi, saj je sodeloval pri gradnji kot električar in je naš dobrotnik. Žena Marija je umrla lani februarja, za njim pa žalujejo hčerka Irene ter sinova John in Gary z družinami. Ivan, Bog Vam povrni in počivajte v miru!

DARKO VUKSINIC (83) je umrl 28. aprila 2016. Od njega so se poslovili s pogrebno mašo v cerkvi sv. Jožefa v Kensington Gardens. Za njim žalujejo žena Mili, hčerka Simona z možem Petrom, vnukinje Marina, Dana in Anna ter sorodniki in prijatelji v Avstraliji, Kanadi in Sloveniji. Domačim iskreno sožalje – pokojni Darko pa naj počiva v miru. **pater David**

Slovenian Mission Sydney

p. Darko Žnidaršič OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road, PO Box 280
MERRYLANDS NSW 2160

Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0409 074 760
Fax: (02) 9682 7692
E-mail: darko@pacific.net.au

NAŠ NOVI ŠKOF VINCENT LONG VAN NGUYEN IN 30-LETNICA NAŠE ŠKOFIJE PARRAMATTA

“Kdor čaka, dočaka!” Znan pregovor, ki še vedno drži za marsikoga in marsikaj. Dočakali smo tudi mi – našega novega škofa za škofijo Parramatta, kamor spada naš Merrylands; škofija Parramatta pa praznuje svojo 30-letnico ustanovitve. Papež sv. Janez Pavel II. je ustanovil našo škofijo 8. aprila 1986, za prvega škofa je bil imenovan in umeščen škof msgr. Bede Vincent Heather, ki je sedaj star 87 let. Po enajstih letih ga je 10. julija 1997 nasledil škof msgr. Kevin Michael Manning, ki je bil ordinarij do upokojitve leta 2010. Škofa Kevina je 4. marca 2010 nasledil msgr. dr. Anthony Colin Fisher, dominikanec, pomožni škof v Sydneyu, ki je bil po štirih letih in pol, 18. septembra 2014, imenovan za nadškofa metropolita v Sydneyu. Poldrugo leto je našo škofijo vodil upravitelj – generalni vikar Peter Williams.

V četrtek, 5. maja 2016 zvečer, pa smo zvedeli veselo novico, da je papež Frančišek imenoval četrtega škofa naše mlade škofije: **msgr. VINCENTA LONGA VAN NGUYENA, minorita, dosedanjega pomožnega škofa v Melbournu.** Škof Vincent je po rodu Vietnamec. Leta 1980 je domača družina na čolnih pribežala pred vojno vihro v Avstralijo. Tukaj je vstopil k manjšim bratom minoritom v svetem letu odrešenja 1983, leta 1989 je prejel mašniško posvečenje in v redu opravljal različne službe, študiral kristologijo in dogmatiko v Rimu in bil kasneje tam generalni asistent minoritskega reda za Azijo in Oceanijo (2008-2011). V Avstraliji je bil župnik v Kellyvillu (1998-2002) in provincialov delegat za brate minorite v Avstraliji (2005-2008). Za pomožnega škofa v Melbournu ga je imenoval papež Benedikt XVI. 20. maja 2011, škofovsko posvečenje je prejel v Melbournu 23. junija 2011. Na škofov sedež v katedrali sv. Patrika je bil slovesno umeščen 16. junija 2016.

Novemu škofu Vincentu kličemo dobrodošlico in mu želimo Božjega blagoslova in Marijinega varstva!

MED NAMI JE BILO...

MATERINSKI DAN smo praznovali v nedeljo, 8. maja, na praznik Gospodovega vnebohoda. Našim materam smo podarili rdeče nageljčke in jim voščili pri sv. maši in potem v dvorani. Kulturni program po sv. obhajilu – kratek recital sta pripravili Danica Petrič in Olga Konda. Tudi v Wollongongu smo voščili našim materam pri sv. maši in jim podarili nageljčke. Bog povrni vsem pridnim in našim materam za njihovo pomembno poslanstvo!

V maju smo vsako leto pripravili srečanje bolnikov in upokojencev ob materinskem dnevu. Letos se v maju nismo posebej srečali, vedno težje organiziramo srečanja, zlasti kosila, za molitev in sodelovanje pri Božji službi pa ni težav. Povabimo zato naše bolne, osamljene, ostarele rojake k nedeljskim in prazničnim Božjim službam, ob četrtkih ali ob drugih priložnostih, kakor je komu mogoče. Tudi ovdoveli – teh je že kar nekaj! – potrebujejo veliko časa, naše topline, medsebojne opore in spodbude, ko izgubijo sozakonca ali ljubljenega človeka. Nekaterih tudi ni več blizu, drugi ne morejo več voziti ali jih ni zaradi drugih razlogov. Včasih je tudi kakšen »kratek stik« v naših pogovorih ali odnosih in potem ga kar ne

morejo in ne morejo (ne moremo in ne moremo) predelati. (Zakaj?) Gospod nam velikodušno pomaga v najrazličnejših križih in stiskah, toda, ali imamo tudi mi voljo – poleg ljubezni in vere, poleg vse verske prakse ali priseganja, da živimo pošteno kolikor toliko?!? Brez naše volje, če ne skrbimo zanjo, tudi dobre volje ne bo.

NAPOVEDNI KOLEDAR

SYDNEY – MERRYLANDS – SV. RAFAEL

LETOS SMO PRI ŠMARNICAH razmišljali o sv. Tereziji Deteta Jezusa, »mali cvetki«, ki v svojih spisih in spominih opisuje Božje usmiljenje in dobroto, ona pa je v letih zorenja še posebno hrepenela po hoji za Gospodom. Končno je lahko vstopila h karmeličankam. Njena starša Ludvik in Celina Martin sta bila lani oktobra v Rimu razglašena za svetnika, kar je prvi primer v življenju Cerkve, da sta bila zakonca – starša razglašena skupaj za svetnika. Nekaj poglavij šmarnic smo vsebinsko strnili, tudi zato, ker imamo šmarnice samo ob četrtkih in ob nedeljah.

SKLEP ŠMARNIC je bil v nedeljo, 29.5., na praznik SV. REŠNJEGA TELESA IN KRVI, ko smo imeli po sv. maši PROCESIJO.

JUNIJSKO POBOŽNOST VRTNIC BOMO POSVETILI APOSTOLU BOŽJEGA USMILJENJA IN ZAKRAMENTU SPRAVE – SV. PATRU PIJU IZ PIETRELCINE, nosilcu Kristusovih ran. O njem je duhovnik Frančišek Aco Jerant napisal letošnje šmarnice za otroke. Mi pa bomo razmišljanja uporabili za vrtnice. Posamezna poglavja bomo prav tako strnili in priredili tukaj, ker ga mnogi med nami še ne poznajo, kljub temu, da imamo veliko njegovih slik in kipov tukaj v Avstraliji in še kje v revijah in na spletu. Pred leti sem spraševal sestro redovnico, ki vodi cerkveno trgovino v soseščini, če bi naročili kip našega blaženega škofa Slomška, pa se je kar obotavljala, da bi ga težko naredili. Čudno, sem si mislil, patra Pija in Janeza Boska in še nekaterih pa ni bilo težko narediti (videl sem kar nekaj kipov!), saj v redovniški ali duhovniški obleki so pa upodobljeni vendarle, ali pa naš Slomšek v škofovskem talarju!

Vrtnice bomo prav tako imeli ob četrtkih in nedeljah pri sveti maši: ob četrtkih ob 10.30, ob nedeljah ob 9.30 dopoldne.

SVETO LETO BOŽJEGA USMILJENJA je še poseben čas milosti in časa romanj. V juniju romamo k sv. Mariji od Križa – Mary MacKillop z vlakom – v sredo, 8.6., na Fatimski dan in god sv. Antona Padovanskega, 13.6. (dolgi vikend!), pa v Penrose Park, takrat z osebnimi avtomobili, ker za mali avtobus nimamo šoferja. Drugič kaj več, saj je leto še dolgo.

Prav tako se že sedaj opogumimo za **ROMANJE V MARIAN VALLEY** drugi konec tedna v septembru. Dvakrat smo šli gor z avtobusom, drugače smo šli iz Sydneya bolj posamezniki, dvakrat pa pater sam in pa domači rojaki, ki živijo tam. Sedaj marsikateri že težko greste na dolgo pot. Z letalom pa smo na Zlati Obali v dobri uri, avtobus in prenočišča pa naročimo skupaj z romarji iz Melbournu in Adelaide. Če se lahko romarji (med njimi so od 80 do 94 let!) odpravijo iz Melbournu in še od kod, zakaj se ne bi še mi? Ko sem pred petimi leti nadomeščal p. Janeza v Adelaidi in zaradi njegove bolezni moral ostati dva meseca več, se je

takoj javila gospa iz tamkajšnjega občestva in zbrala deset prijavljenih. Nekateri rojaki iz Južne Avstralije so bili takrat prvič v Queenslandu, tako kot ste bili še prej Sydneyčani, ko smo šli gor pred leti. Splača se stisniti, kdor pa ne more, pa lahko naroči kakšen pozdrav ali molitveni spomin.

SV. MAŠA ZA DOMOVINO NA SLOVENSKEM DRUŠTVU SYDNEY bo v nedeljo, 26.6.2016, ob 11.30 dopoldne pri kapelici Marije Pomagaj na dvorišču. Letos praznujemo 25-letnico samostojne države Slovenije. V naši cerkvi sv. Rafaela je dopoldne sv. maša kot običajno ob 9.30.

V AVGUSTU PRAZNUJEMO PRAZNIK MARIJINEGA VNEBOVZETJA v ponedeljek, 15.8. Pri sv. mašah, ki bosta ob 9.30 dopoldne in ob 6.00 zvečer, bomo obnovili posvetitev slovenskega naroda Mariji. Na MALI ŠMAREN, v četrtek, 8.9., pa bo SV. MAŠA SAMO OB 10.30 DOPOLDNE, zvečer sv. maše ne bo.

WOLLONGONG – FIGTREE – CERKEV VSEH SVETIH

Sv. maša je vsako 2. nedeljo v mesecu ob 5.00 popoldne, v zimskem času pa ob 4.00 popoldne: 12.6., 10.7. in 14.8. (vigilija Marijinega vnebovzetja). V septembru je sv. maša 4. nedeljo v mesecu, 25.9., prav tako ob 4.00 popoldne, ker je 2. nedeljo v septembru žegnanje na Gold Coastu.

Sv. maša narodov bo zadnjo nedeljo v avgustu, 28.8., v katedrali sv. Frančiška Ksaverija v Wollongongu, ob 2.00 popoldne. V novembru, ko praznujemo žegnanje in zahvalno nedeljo, bo maševal domači škof msgr. Peter Ingham, ki je letos praznoval svoj 75. rojstni dan. Sv. maša bo v nedeljo, 13.11., ob 5.00 popoldne. Isti dan bo s sv. mašo ob 10.30 dopoldne v katedrali sv. Frančiška Ksaverija sklenil jubilejno sveto leto Božjega usmiljenja. Označimo si datum in povabimo drug drugega.

CANBERRA – GARRAN – SV. PETER IN PAVEL

Sv. maša je vsako 3. nedeljo v mesecu ob 6.00 zvečer, od maja do vključno septembra pa ob 5.00 popoldne: 19.6., 17.7., 21.8. in 18.9.2016. Sv. maše so redno v cerkvi sv. Petra in Pavla v Garranu, Wisdom Street.

NEWCASTLE – HAMILTON – KATEDRALA SRCA JEZUSOVEGA

K velikonočni sv. maši smo se zbrali na 6. velikonočno nedeljo, 1.5.2016 zvečer. Bilo nas je 11. Naslednja sv. maša bo v nedeljo, 4.12. (2. adventna nedelja), ob 6.00 zvečer, ker je božič letos na nedeljo, praznik sv. Družine pa potem v petek, 30.12. Po sv. maši ste vabljeni na srečanje in prigrizek v župnijski dom.

ZLATA OBALA IN PLANINKA, QLD

Zadnjič sem objavil, da bosta Božji službi med rojaki prvo soboto in nedeljo v juliju, vendar bom tisto nedeljo nadomeščal v Adelaidi, p. David pa bo vodil žegnanjsko bogoslužje v naši cerkvi sv. Cirila in Metoda v Melbournu. Zato se bomo na Zlati Obali in na Planinki zbrali naslednji mesec - avgusta: na prvo soboto, 6.8. na Klubu Lipa Gold Coast ob 4.00 popoldne, na Planinki pa v nedeljo, 7.8., ob 10.30 dopoldne. Če bo še kakšna sprememba, se bomo obvestili. Vedno težje namreč dobim duhovnika, ki bi me nadomeščal za nedeljsko sv. mašo v Merrylandsu.

Že sedaj pa si označimo soboto, 10.9., za naše romanje v Marian Valley, kjer bo sv. maša ob 11.00 dopoldne, in nedeljo, 11.9., ko bo sv. maša na Klubu Lipa ob 10.00 dopoldne – žegnanje na Gold Coastu.

SVETI KRST

MAX ARNULF SIUTZ, sin Petra in Renee, r. Letnar, rojen 28.9.2015 v Wollongongu. Botra sta bila Peter in Tamara Laws. – Figtree, cerkev vseh svetih, 10.4.2016.

ISLA GRACE NEMEŠ, hči Damijana in Lillian, rojene Danev, rojena 12.1.2016. Botra sta bila Chris in Mary Anne Mamarelis. - Merrylands - sv. Rafael, 7.5.2016.

NAŠI POKOJNI

ANA MARIJA KAPUŠIN, rojena URŠIČ je umrla 22.3.2016 v Calvary Hospital v Canberri. Rojena je bila 14.8.1937 v Mostu na Soči (Sv. Lucija) očetu Romanu in materi Frančiški, rojeni Kenda. Družina se je preselila v Bolzano (Bozen) in nato v Pescaro v Italiji, kjer sta se rodila sestra Aleksandra in brat Jurij, ki je že pokojni. Anica je obiskovala italijanske šole, dokler niso leta 1951 pripotovali v Avstralijo. Tu so živeli v begunskem taborišču Marybinding, od koder so se preselili v svoj novi dom v Yarraville, VIC. Anica in njena mama sta delali kot šivilji v tovarni, po končani večerni šoli pa je Anica delala kot pisarniška upravnica v prometnem podjetju Lord's v Brooklynu. V Melbournu sta se 14.9.1962 poročila z Jožetom Kapušinom. Poročni obred je vodil p. Bazilij Valentin, navzoč je bil tudi p. Bernard Ambrožič. Mlada družina je živela v New Portu, nato v Altoni North v Viktoriji,

kjer sta se rodila dvojčka Marko in Tatjana, in od leta 1968 v Canberri, kjer se je rodila hči Natasha. Anica ni obiskovala slovenskih šol, vendar je govorila lepo, čisto slovenščino, rada je sodelovala pri slovenskih sv. mašah, pri Slovenskem društvu Melbourne od vsega začetka, pri mladinskih srečanjih, prireditvah, izletih. Sešila je prvo slovensko narodno nošo in jo oblekla pri sprejemu kraljice, pri odprtju prvega slovenskega doma na Port Street, kot Miss Slovenije v Avstraliji in na drugih slavjih. Pomagala je v upravi Slovenskega vestnika, pozno v noč tipkala kuverte z naslovi. V Canberri je prav tako sodelovala pri prireditvah Slovensko-avstralskega društva Triglav, eno leto je bila tajnica. Pred tridesetimi leti pa se je začel njen križev pot boleznimi. Prebolela je raka na prsih, zaradi kemoterapije ji je ohromela desna roka, bolehalo je tudi na pljučih in srcu. V bolezni je prejela zakramente. Anica zapuščča moža Jožeta, hčer Tanjo z možem Richardom, hčer Natašo s partnerjem Darylom, sina Marka, teto Lizo, sestro Aleksandro z možem Eziom in družino ter druge sorodnike v Sloveniji, Avstraliji in Kanadi. Pogrebno sv. mašo so obhajali v petek, 1.4.2016, v župnijski cerkvi sv. Monike v Evattu, ACT. Nato je bila pokojnica upepeljena.

Hvala možu Jožetu za sporočilo.

FRANC KOROTANČNIK je umrl v soboto, 9.4.2016 zvečer v bolnišnici Fairfield. Doma je bil iz župnije Sv. Kunigunda na Pohorju, kjer se je rodil 1.11.1928. V Avstraliji je delal kot vzdrževalec v železarni. Poročen je bil z Gerto – Gertrudo, rojeno Šarkan. Poleg žene Gerte zapuščča hčer Christine z možem Darrenom, hčer Margaret z možem Stevenom, sina Davida z ženo Rachel, vnuke Daniela, Kyle-a, Dylana, Jacka, Luke-a in Lauren, brata Vilijema in družino ter svaka Hermana in nečaka Petra Šarkana v Avstraliji. K pogrebni sv. maši smo se zbrali pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu v petek, 15.4.2016, in ga pospremili na našo Božjo njivo sv. Rafaela v Rookwoodu.

LIDIJANA MARIJA ŠVIGELJ je umrla v Rosary Village v Yennori (Yennora) v torek, 19.4.2016. Doma je bila s Predmeje nad Ajdovščino v župniji Otlica, kjer se je rodila 13.3.1931. Po poklicu je bila šivilja. Poročena je bila z Antonom Švigljem, ki je že pokojni (u. 2014). Zapuščča sina Bojana z ženo Leslie, sina Borisa, vnuke Alexandro, Eleanore in Andrewa, svaka Jožeta in njegovo družino, brata Daria in njegovo družino ter sestro Vilmo in njeno družino v Avstraliji. Svak Lojz je odšel k nebeškemu Očetu dva dni potem. Pogrebno sv. mašo smo obhajali pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu v četrtek, 28.4.2016. Po sv. maši in molitvah je bila Lidijana upepeljena.

LOJZ ŠVIGELJ je umrl v bolnišnici v Liverpoolu 21.4.2016 zgodaj zjutraj. Rojen je bil kot šesti od desetih otrok v Bezuljaku v župniji Begunje pri

Cerknici 10.10.1932. V Avstralijo je prišel za bratom Tonetom leta 1955. Poročen je bil z Marleno Galaz. Lojz zapuščča brata Jožeta in njegovo družino, nečaka Borisa ter Bojana in njegovo družino, v Sloveniji sestro Francko in družino. Edini sin Paul Marko je umrl pred dvema leti. Lojz je rad redno prihajal k našim sv. mašam v našo cerkev sv. Rafaela in srečanjem v Merrylandsu, na Slovensko društvo Sydney in na Klub Triglav, rad je sodeloval in poklepetal z nami in kljub križem življenja, ki jih je bilo veliko, ostal veder do konca. V bolezni je prejel zakramente. K pogrebni sv. maši v naši cerkvi sv. Rafaela smo se zbrali v velikem številu v petek, 29.4.2016. V slovo so mu spregovorili nečaka Bojan in Boris ter predsednik Slovenskega društva Sydney Štefan Šernek. Lojz počiva na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

TONY DAVID KAMBIČ je umrl v bolnišnici Concord 20.4.2016. Rojen je bil 4.11.1969 v Sydneyu očetu Henriku – Henryju in mami Mariji, ki sta oba že pokojna. Bil je bolehen od malega in veliko po bolnišnicah. Po končanih šolah se je zaposlil v podjetju, toda zdravstvene težave so napredovale, zaradi možganskega tumorja je imel epileptične napade. P. Darko mu je v bolnišnici podelil zakramente. Zapuščča sestro Vido, teto Ivanko Gerdevič in družino in mamino sestrično Nevo Janz in njeno družino. K pogrebni obredu so se zbrali v kapeli Srca Jezusovega v Rookwoodu v sredo, 27.4.2016, nato je bil pokojnik upepeljen.

Hvala Nevi Janz in Jožku Vertelu za sporočilo.

JOŽE TOPOLOVEC je umrl v bolnišnici Westmead 17.5.2016 zvečer. Luč sveta je zagledal na Mostecu pri Dobovi 3.3.1938. Izučil se je za krojača in leta 1957 prišel v Avstralijo. Z ženo Antonijo roj. Stariha sta v zakonu preživela skupaj 54 let in si ustvarila družino in dom v naši soseščini v Merrylandsu. Jože je delal je v raznih tovarnah, potem pa je bil samostojni obrtnik krojač. Z ženo sta šivala obleke za trgovine in kasneje predvsem hlače za prodajo, pa tudi na naše rojake, naše patre, hrvaške rojake in druge prijatelje nista pozabila. Družina je bila vedno povezana z našo cerkvijo sv. Rafaela in živo Cerkvijo. Jože je v bolezni prejel zakramente. Poleg žene Antonije zapuščča hčer Julie z možem Petrom, hčer Tanio z možem Robertom, hčer Vilmo z možem Robertom, vnuke Davida, Lindo, Michelle, Rachel, Cindy, Erika, Monique, Reneo, Michaela in Andrewa ter pravnuke Caprice, Romana, Jacoba, Andreasa in Evo, v Sloveniji pa nečake. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu v petek, 27.5.2016, in ga nato pospremili na slovensko pokopališče sv. Rafaela v Rookwoodu.

pater Darko

PREVAJANJE IZ SLOVENŠČINE V ANGLEŠČINO IN OBRATNO

Večkrat kdo potrebuje uradni prevod iz slovenskega dokumenta v angleščino ali iz avstralskega dokumenta v slovenski jezik, kar zahtevajo slovenski državni organi. Da je prevod res avtentičen z originalom, lahko to naredi in potrdi le uradno registriran tolmač in prevajalec za slovenski jezik. Da vam v podobni situaciji olajšamo delo, posredujemo s soglasjem prevajalke njeno ime in naslov. Kdor se spozna na internet, lahko najde kaj več o Stephanie Jakovac na njeni spletni strani: www.stephaniej.com.au Naslov in ostali podatki v Avstraliji registrirane tolmačke in prevajalke za slovenski jezik: STEPHANIE JAKOVAC - NAATI registered Interpreter and Translator for Slovene language 329 Wirraway Street, ALBURY NSW 2640
Tel: 02 6023 6464 Mobile: 0402 350 134
E-mail: stephj01@optusnet.com.au
Web: www.stephaniej.com.au

GLAS SLOVENIJE
www.glasslovenije.com.au

Pred 23-timi leti je s pomočjo Dušana Lajovica, Alfreda Brežnika, Štefana Mrzela in urednice Stanke Gregorič pričel izhajati avstralski slovenski informativni časopis, Glas Slovenije. Tri leta kasneje, to je leta 1996, ga je prevzel v tehnično vodstvo Florjan Auser in ga tudi prvič registriral. Glas Slovenije je takrat prvič prešel tudi v računalniško pripravo in obdelavo. To je bila za tiste čase mala revolucija. Urednica, do takrat navajena lepljenja posameznih člankov in fotografij, je postala počasi izurjeni računalničar. V tem času je bil časopis štirinajstdnevnik in je počasi zaradi upada naklade prešel le še na nekaj števil letno. Zadnja številka je izšla leta 2003, torej je izhajal 10 let. Vse je bilo narejeno 'inhouse' od prve črke do tiska, do zadnje nalepke in oddaje na pošto. V letu 1998 smo prvič publicirali tudi Stičišče avstralski Slovencev. Namen je bil povezovanje celotne avstralske Slovenije na enem mestu. Deloma je naloga uspela. Še danes je odmeven medij na svetovnem spletu, poznan je ne le med nami v Avstraliji, ampak tudi v celotni svetovni Sloveniji. Stičišče je pomemben vir informacij za

raziskovalce, saj se v celoti hrani v National Library v Canberru in sedaj tudi v Arhivu Slovenije. Leta 1998 smo pričeli tudi z oddajami na Kanalu 31 (Chanel 31) in oddajali tedensko polurno oddajo o dogodkih v skupnosti. V tem času so nastali tudi kratki dokumentarni filmi, nekaj so jih predvajale tudi TV postaje v Sloveniji. Postaja je prenehala oddajati leta 2001. Sodelovali smo s TV Slovenija in lokalnimi TV postajami v Sloveniji. V letu pred olimpijskimi igrami leta 2000 v Sydneyu se je Glas Slovenije preimenoval v

Slovenian Media House, saj je združeval tri medije: časopis, internet in televizijo. Slovenian Media House hrani veliko število fotografskih in video zapisov avstralske Slovenije, saj je kot medij prisoten več kot 20 let. V sklopu SMH so nastajale tudi številne publikacije, video spoti za razne prireditve skupnosti, vključno s številnimi turističnimi katalogi za Beyond Slovenia. Dvajset let delovanja je kratka doba, toda bila je produktivna.

Florjan Auser
direktor Slovenian Media House, Sydney NSW

Leto 4 / št. 79-80

Cena dvojne št. \$ 4.00

GLAS

SLOVENIJE

THE VOICE OF SLOVENIA

5. 6. 1996

AVSTRALSKI SLOVENSKI NEODVISNI INFORMATIVNI ČASNIK — 14-dnevnik, cena \$ 2.00 — THE AUSTRALIAN SLOVENIAN INDEPENDENT INFORMATIVE NEWSPAPER

Nenavaden prispevek ob letu inovacij v Sloveniji Projekt Transvia Inovacija Dušana Lajovica

Mariza Ličan v pogovoru z Dušanom Lajovicem za video kaseto o projektu Transvia. Foto: Florjan Productions

Sydney — Dušan Lajovic, podjetnik in lastnik tovarne Impact International ter častni konzul RS za Novo Zelandijo je izdelal študijo, ki ji je dal ime TRANSVIA. Ideja se mu je porodila ob razmišljanju kako bi se Hrvaška povezala z Italijo in Avstrijo, da ob tem ne bi bilo prizadeto slovensko ozemlje, saj je po Daytonskem sporazumu postalo jasno, da se mednarodna politika zavzema za nadzemlje koridorje in zato utegne zahtevati, da jih dovolijo tudi Slovenija. Njegov projekt je potem, ko ga je pred kratkim v Sloveniji predal kot svojo inovacijo — kot prispevek k letu inovacij v Sloveniji, dvignil veliko prahu, takih in drugačnih komentarjev

Slovenski pa tudi hrvaški časniki so pričeli objavljati to "noro a briljantno" idejo in Dušan Lajovic je imel nič koliko klicev za intervju. Njegova vizija oziroma inovacija je izgradnja koridorja pod zemljo, t.j. podzemeljski predor. Zgraditi predor med dvema državama pod ozemljem tretje bi bil zagotovilo zgodovinski kompromis, ki bi hkrati tudi močno zmanjšal tranzitni promet, je zapisal v uvodu svoje študije, v kateri je do potankosti izdelal načrt za gradnjo takega projekta; njegova inovacija je tudi načrt za poseben stroj, ki mu je nadel ime Rollfco. Več o tem zanimivem projektu na str. 8 in 9.

Sydney — Slovensko društvo Sydney vabi vse Slovence iz Sydneya na praznovanje pete obletnice slovenske samostojnosti v soboto, 22. junija ob 19.00 uri. Nastopa pevski zbor Merrylands ob 22.00 pa bo ognjem in žrebanje dobitnika avtomobila Daihatsu Charade in drugih nagrad.

Melbourne — Slovenski narodni svet Viktorije bo v nedeljo, 23. junija v sodelovanju z Verskim središčem Kew, SDM in drugimi posamezniki ob peti obletnici slovenske samostojnosti in Svetovnega slovenskega kongresa uprizoril skrajšano opereto Planinska roža.

Pred izidom Ljubljani je uspelo ujeti zadnji vlak za polnopravno članstvo v EU

Ljubljana — Britanski zunanji minister Malcolm Rifkind je v Rimu napovedal, da London v ponedeljek, 10. junija ne bo blokiral podpise sporazuma s Slovenijo. S tem je padla še zadnja ovira pred podpisom asociacijskega sporazuma Slovenije z Evropsko unijo. Slovenija bo tako po dobrem letu diplomatskega natezanja z Italijo — in po nekaj dneh zaskrbljenosti zaradi goveje vojne med Veliko Britanijo in EU — vendarle podpisala asociacijski sporazum. V slovenski misliji pri Evropski uniji je bilo mogoče zvedeti, da bosta za Slovenijo podpisala pridružitveni sporazum dr. Janez Drnovšek in vršilec dolžnosti zunanjega ministra Zoran Thaler. Ker gre za sporazum Slovenije z vsemi članicami Unije in hkrati z EU, ga bodo na drugi strani podpisali vsi zunanji ministri, poleg tega pa še komisar Van den Broek in predsednik ministrskega sveta Dini.

V Bruslju so že objavili dnevni red za ponedeljkov sestanek zunanjih ministrov EU v Luxembourg. Podpis pridružitvenega sporazuma naj bi bil ob 14.45.

Zaveza vlade Republike Slovenije:

1. da ob koncu četrtega leta po začetku veljavnosti sporazuma o pridružitvi sprejme potrebne ukrepe, s katerimi bo zagotovila državljanom članic Evropske Unije, ob pogoju vzajemnosti in na nediskriminatorni osnovi pravico do nakupa nepremičnin v Sloveniji;
2. da od začetka veljavnosti sporazuma o pridružitvi, ob pogoju vzajemnosti, zagotovi pravico do nakupa nepremičnin državljanom držav članic Evropske unije, ki so imeli tri leta stalno bivališče na sedanjem ozemlju Republike Slovenije.

»SLOVENIAN COMMUNITY AWARDS 2016«
V nedeljo, 12. junija 2016, od 12. ure (opoldne)
dalje v Klubu Triglav Mounties

**KLUB TRIGLAV MOUNTIES VABI NA
PROSLAVO PROSLAVE 25. OBLETNICE DNEVA
SLOVENSKE SAMOSTOJNOSTI IN 45. LETNICE
KLUBA TRIGLAV S PODELITVIJO PRIZNANJ
NAJZASLUŽNEJŠIM SLOVENCEM ZA LETO 2015
V NSW.**

Čeprav Klub Triglav pokriva vse stroške tega projekta, je projekt sam namenjen vsem Slovencem v NSW - ne glede na to, kateri organizaciji pripadajo (lahko tudi nobeni!). V Pripravljalnem odboru za izbiro nagrajencev sodelujejo zastopniki vseh slovenskih organizacij v NSW in skupaj potem odločijo, kateri od predlaganih Slovencev zasluži priznanje.

Vsi gostje so vabljeni, da pridejo v klub pred 12.30 popoldne, ko bodo servirali kosilo. Poleg podelitve priznanj bo v kulturnem programu sodeloval tudi pevski zbor »Južne zvezde«, za ples pa bo igral ansambel »The Masters«. Zaradi kosila, vključenega v ceno vstopnice, so rezervacije nujne, obrnite se na Martho Magajna, tel 9609 6057, ali na recepcijo kluba. Vstopnina znaša za člane \$ 25, za nečlane \$ 30, otroci izpod 12 let \$ 10.

Vljudno vabljeni in lep pozdrav!

**Pripravljalni odbor Triglav Mounties
Slovenian Community Awards 2016**

Pripravljalni odbor za izbiro nagrajencev.

ANZAC DAY

balinanje in svečanost 25. aprila 2016

Kakor vsako leto v zadnjih 40 letih počastimo v Klubu Triglav Anzac dan, dan spomina na vse, ki so padli v bitkah za pravico in svobodo. Balinarji imamo popoldansko tekmovanje in po končanem tekmovanju se ob sončnem zahodu zbere množica ljudi pred spomenikom Ivana Cankarja na dvorišču kluba in počastimo padle z molitvami, pesmijo, nagovori in venci cvetja. Pater Darko je molil za pokojne, Aunty Wendy Morgan, zastopnica prvotnih prebivalcev Avstralije, se je poklonila žrtvam vseh narodnosti, zastopniki društvenih in političnih organizacij so

Mounties CEO Greg Pickeering,
predsednik Triglava Peter Krope in Sgt Gary Brown.

Branko Fabjančič
in p. Darko Znidaršič med molitvijo.

položili vence pred spomenikom, pevski zbor "Južne zvezde" je zapel himni obeh narodov, na koncu smo slišali še dobro znane verze posvečene vsem žrtvam vseh vojn: "They will not grow old, as we will grow old, ..."

Po končani svečanost smo sedli k skupni večerji in pogovoru, zastopniki številnih narodov v deželi, ki nam je postala druga domovina in druga mati.

MATERINSKI DAN

Tokrat smo slavili materinski dan kar dvakrat, najprej v soboto, 7. maja z balinarskim tekmovanjem za pokal materinskega dne in svečano večerjo po koncu tekmovanja. Zmagovalka za pokal materinskega dne je bila letos Connie Saija, pomagal pa ji je partner Americo Pizzardi.

V nedeljo, 8. maja 2016, na pravi materinski dan, smo se zbrali najprej pri sveti maši, nato pa pri družinskem kosilu v Klubu Triglav, kjer se priložnosti, kot je materinski dan, očetovski dan ali Miklavževo spremenijo v živžav otrok, ki preplavijo klub do zadnjega kotička. Mize so zasedene z družinami, stari prijatelji z

Connie Saija in Americo Pizzardi,
zmagovalca za pokal materinskega dne.

njihovimi otroki in vnuki, katere že nismo videli od lanskega materinskega dne. Nekateri so praznovali mamin rojstni dan ali petdeseto obletnico poroke ali druge pomembne datume, ki vsako leto prihajajo bolj navzgor. Lepo domačo muziko smo bolj poslušali kot plesali ob

Chris Hayes MP,
član zveznega parlamenta za Fowler.

Zbor »Južne zvezde« je zapel himni.

Branko Fabjančič je začel spominsko slovesnost z nagovorom.

njej, saj je bilo povsod pod nogami polno otrok. Lepo pa je videti stare prijatelje, ki vse manj zahajajo v družbo in izvedeti vse novice. Na žalost je pa novica, ki jo pogosto slišimo, tale: "Hčerka me je pripeljala (ali sin...), ker jaz že bolj malo vozim..." Da, da, čas beži...

TEKMOVANJE

NAŠIH MLADINCEV V BALINANJU

Na triglavskih baliniških zadnje čase zelo intenzivno trenirajo za državno prvenstvo mlajši balinarji - izpod 23 let - in se pripravljajo za državno prvenstvo v balinanju, ki bo v nedeljo, 12. junija 2016, v Katoliškem Klubu v Liverpoolu. Iz našega kluba so dobili posebno povabilo k tekmovanju mladinci Daniel Samsa, Nicole Samsa, Andrew Šuber in Tristan Giacommetti. Med njimi sta se posebno odlikovala Daniel in Nicole Samsa, ki sta si na 2016 Asia-Oceania mladinskem prvenstvu v balinanju pretekli mesec v Melbournu priborila pet od šestih prvih mest, med drugimi v paru - dvojki tudi zmago nad zelo močno dvojko kitajskih mladincev. Mladinca Daniel in Nicole sledita po stopinjah svojih starih staršev, ki so po obeh straneh - družine Samsa in družina Fabjančič navdušeni balinarji in tudi med ustanovnimi člani Kluba Triglav.

Nicole in Daniel Samsa.

Trener Lojze Magajna in učenci Andrew Šuber, Daniel Samsa in Tristan Giacommetti.

NOVE KNJIGE

Avtorica knjige ANTHOLOGY OF SLOVENIAN AUSTRALIAN MUSICIANS, KATARINA VRISK, je imela lepo predstavitev svoje knjige tudi na Radiu Ognjišče, kjer je v pogovoru s Tonetom Gorjupom v lepi slovenščini predstavila svoje delo.

Cena knjige je \$95, dva CD-eja s 70 posnetki glasbenikov, ki so v knjigi, staneta \$30. V knjigi je veliko ljudi, članov zborov, ansamblov, poznanih in manj poznanih obrazov slovenske skupnosti. Knjigo je mogoče kupiti tudi v Sloveniji. Lahko jo plačate tukaj v Avstraliji in bo dostavljena vašim sorodnikom v Sloveniji, sporoča Katarina Vrisk. Knjiga je lepo darilo.

DVE NOVI KNJIŽICI: Draga Gelt OAM je v letu 2015 dala natisniti dve svoji knjižici: *Moja pot v Mt Everest Base Camp* (28 strani) in *My Armful of Gifts, Melbourne 2015* (42 strani).

V prvi knjižici, ki ji je dala podnaslov *Neskončna pot proti vrhu sveta, kjer se mogočna gora skoraj dotika neba*, opiše in v slikah predstavi svojo pot hoje do Mt Eversta Base Camp-a od 18. oktobra do 6. novembra 2008. S to knjižico se Draga zahvaljuje ljubljenima otrokoma, Eriku in Frances, in njunima družinama, ki sta organizirali praznovanje njenega 60. rojstnega dne; pa tudi vsem prijateljem in

znancem, ki so z darili darovali za delno plačilo potnih stroškov, da so se lahko uresničile sanje videti Mt Everest. V sredo, 29. oktobra 2008, je Draga po naporni poti med skalovjem dospela do Mt Everest Base Camp-a, ki je na višini 5365 metrov nad morjem: »Kakšno doživetje! Kakšen uspeh! Kar pelo in igralo nam je v prsih od sreče. Enkrat v življenju biti tako blizu najvišje gore na svetu, blizu gore, ki se – tako mnogi verjamemo – s svojim vrhom dotika modrega neba. Pozdravljena, najvišja gora sveta! Pozdravljena in spoštovana.«

V knjižici *My Armful of Gifts* pa Draga s hvaležnostjo zapoje pesem materi, očetu, sestram Francki, Ivanki, Mici, Pavli, Veri, Tončki, Minki, devetemu v družini – bratu Ivanu ter svojima otrokoma Ericu in Frances. Pesmi so bile najprej napisane v slovenščini (napisane in ilustrirane leta 1991, dopolnjene leta 2015), v pričujoči knjižici so v angleščini.

Življenje pri Slovenskem društvu Sydney (SDS) Štefan Šernek, predsednik SDS

V soboto, 7. maja 2016 zvečer, je v dvorani našega društva imela proslavo ob materinskem dnevu **skupnost iz Vzhodnega Timorja**. Bilo jih je kar 250. Imeli so pozdravne govore, matere so počastili s tortami in drugimi sladicami, predsednik njihovega društva pa je podaril vsaki materi kuvertico, v kateri je bilo po 10 dolarjev. Nato so poklicali mojo ženo Ano Šernek, da razreže slavnostno torto – in v dar je dobila kar dve kuvertici z denarjem. Matere so počastili vsako tudi s koščkom torte. Imeli so lep večer in tudi njihova glasba je zelo lepa. Igrajo tango, valčke, polke in *western country* glasbo. So zelo veseli ljudje in tudi zelo dobri plesalci, da jih je lepo gledati. Nas, Slovence, zelo spoštujejo in so do nas vedno zelo prijazni. Našo dvorano so rezervirali tudi za očetovski dan in za Štefanovo (*Boxing Day*). Niso ravno dobri pivci alkoholnih pijač, a odborniki smo bili z njimi vseeno zelo zadovoljni. Zahvaljujem se **Ansamblu Žagarji** za lep in odličen program, ki so ga imeli na našem društvu. Bili so odlični, boljši kot marsikateri ansambel v Sloveniji. Hvala lepa za poročilo v *Mislih*.

Za materinski dan je zaplesala tudi naša najmlajša, štiri mesece stara Osijan, z mamico Rianon Šernek.

Naslednji dan, v nedeljo, 8. maja, smo imeli na društvu **praznovanje materinskega dneva (fotografija zgoraj)**. Zbralo se nas je okrog 200, da je bila dvorana polna, čeprav so bila praznovanja materinskega dneva tudi drugod. Lepega obiska smo zelo veseli.

Hvala našim gospodinjam, ki so pripravile kosilo, da je bilo dovolj za vse, ki ste ga želeli. Posebna zahvala Faniki Zafošnik, ki je ta dan

organizirala kuhanje kosila. Imeli smo svinjsko pečenko z gobovo omako, pečenega piščanca, ocvrti krompir, solato in žemljice. Ansambel je igral od 2. ure popoldne do 6. ure zvečer. Ob 2.30 smo pričeli s kratkim programom v počastitev naših mater. Najprej sem kot predsednik Slovenskega društva Sydney pozdravil vse navzoče, voščil našim materam in jim zaželel, da bi še dolgo ostale zdrave in vesele v krogu svojih domačih. Društvo jih je počastilo s kozarčkom whiskeya ali pelinkovca, vsaki pa smo pripeli tudi rdeč

nagelj, kar je ob pomoči Zdravčeve vnukinje Karine pripravila moja žena Ana. Na poti v Wollongong se je tudi tokrat ustavil p. Darko in vesel nadaljeval svojo pot.

Sledil je program: Briana Car: *Materi*; Detta MacNaulty: *Tebi, mati*; Danica Petrič: *Mama, dokler si ti doma in Moji mami*; Zora Johnson: *Hvala ti, mati* in *Pesem za mamo*. Štefan Šernek in Zora Johnson sta zapela pesmi *Mami, oj mami* ter *Lepa naša domovina* ob spremljavi harmonikarja Štefana Šerneka ml. iz ansambla *Alpski odmevi* (fotografija desno zgoraj).

Odbor Slovenskega društva Sydney je nato izbral mater leta, kar je postala Fanika Zafošnik (na fotografiji zgoraj tretja z leve). Ana Šernek ji je izročila šopek rdečih nageljnov, ki jih ji je podarilo društvo.

Po zaključku programa smo naredili še nekaj fotografij skupaj z nastopajočimi, sledil pa je ples za mamice in vse navzoče. Zaplesala je tudi naša najmlajša, štiri mesece stara Osijan, s svojo mamico Rianon Šernek. Med odmorom ansambla se je slišalo petje naših obiskovalcev. Pravijo, da je to edini klub, kjer se lahko poje in vriska po slovensko pod

svojim krovom, ne pa pod tujim. Ples se je zaključil ob 6. uri zvečer, in vsi so bili zelo veseli in zadovoljni, da so preživeli lep dan. Zadovoljni smo bili tudi odborniki, čeprav smo malo spali, ker smo imeli prejšnji večer skupino iz Vzhodnega Timorja. Naslednji dan pa nas je spet čakalo pisarniško delo in plačevanje računov.

Veliko zanimanje vlada tudi za **restavracijo** in pravijo, da kot zgradba izgleda ogromna. Restavracija je sedaj pod streho, nameščena so stekla, tudi na pročelju. Novo pročelje bomo naredili tudi na starem domu, kjer bomo namestili napis: Slovensko društvo Sydney.

22. maja smo se spet zbrali v dvorani Slovenskega društva za ples. Kuhinja je bila odprta od opoldne do 2. ure popoldne, ko je pričel igrati ansambel *The Masters* in nas zabaval vse do 6. ure zvečer.

Ples bomo imeli spet 12. junija 2016: kot običajno bo kuhinja odprta med opoldnevom in 2. uro popoldne, do 6. ure zvečer pa bo za ples igral ansambel Tyrolean Echoes.

V nedeljo 26. junija bomo praznovali 25. obletnico samostojne Slovenije. Ob 11.30 bo sveta maša pri naši kapelici (v primeru slabega vremena bo maša v dvorani), kuhinja pa bo odprta po maši. Pozdravil in nagovoril nas bo častni konzul Republike Slovenije za NSW, g. Anthony Tomažin,

sledil pa bo ples do 6. ure zvečer. Zabaval nas bo ansambel Alpski odmevi. Vstopnine ni, odbor Slovenskega društva pa vas tokrat še posebej lepo vabi na to skupno praznovanje.

Plesi bodo še ob nedeljah 10. julija (*The Masters*), 24. julija (*Tyrolean Echoes*) in 14. avgusta 2016 (*The Masters*). Kuhinja bo vedno odprta od 12. ure opoldne do 2. ure popoldne, ples pa se zaključi ob 6. uri zvečer. Lepo vabljeni!

Štefan Šernek,
predsednik Slovenskega društva Sydney

IZ KRALJIČINE DEŽELE – QUEENSLAND

Besedilo in fotografije: Mirko Cuderman

Iz naše skupnosti lahko najprej poročam, da je slovenska radijska skupina 4EB imela svoj letni radijski sestanek 17. aprila 2016 v radijskih prostorih. Vanesa Lahovec, ki je do sedaj vodila slovensko skupino, je bila ponovno izvoljena v novi odbor kot konviner.

(foto desno: Vanesa Lahovec in vojni veteran Noel Steel).

Člani odbora so še: Noel Steel, Martina Maček, Sofija Durič in Viktor Grozdanovic. Slovenska skupina ima trenutno lepo število – 72 vpisanih članov s plačano članarino.

Že dalj časa se nahaja Stane Lahovec v domu ostarelih TriCare v Labradorju. Stane je bil dolgo časa društveni sodelavec in predsednik društva Planinka in se priporoča za obisk. Lepo in prav, da obdržimo vezi tudi takrat, ko prijatelji in društveni sodelavci ne morejo sami v družbo.

Če je še kdo v domu ostarelih in si želi obiskov, naj, prosim, sporoči.

Komemoracija ANZAC dneva se pri nas z udeležbo stopnjuje, saj je vsako leto več ljudi. Rekordno število se nas je zbralo še v temi pred jutranjo zarjo na Mt Mee. Lepo je videti med množico navzočih globoko spoštuje do vseh žrtev krute vojne. Letos smo izvedeli, da se je ANZAC ustanovil v Brisbanu. V Sloveniji pa

na žalost takšno praznovanje padlih za domovino samo povečuje razdvojenost med narodom. Vanesa Lahovec mi je tudi poslala sporočilo in fotografijo iz udeležbe praznovanja Anzac na Gold Coastu.

V nedeljo, 1. maja 2016, je društvo Planinka priredilo praznovanje materinskega dne. Sofija Durič in Ivan Hlupič sta pripravila zelo okusno domače kosilo, ki je bilo (kot že tradicionalno) brezplačno za vse matere, katere so bile tudi obdarjene z vrtnicami. Predsednik Planinke Tone Brožič je poskrbel za pestro izbiro hladne pijače.

Naslednjo nedeljo pa je društvo Lipa na Gold Coastu paznovalo materinski dan.

V soboto, 21. maja 2016, je slovenska šola na Sunshine Coast priredila šolski piknik v znamenitem parku Mary Cairncross Scenic Reserve v Maleny. Na predlog učenke Veronike Tedman so pripravili srečanje rojakov in prijateljev v tem lepem parku z namenom, da se bomo pogovarjali samo po slovensko in tako navdušili in pomagali učencem do pravilne izgovorjave. Pri dobro založeni mizi je slovenska beseda dobila dober tek in vse kar je bilookusnega na mizi, tudi slovensko ime. Hvala Nevenki Clarke in vsem, ki so pripravili to srečanje.

NAŠI POKOJNI ROJAKI

MARIJA PIOTROVSKI roj. BELAJ je umrla v Caboolture 1. oktobra 2015. Rojena je bila 20. januarja 1926 v Trebnjem na Dolenjskem. Je mati treh otrok: Barbare, Richarda in Angele. Pater Filip, kakor tudi pater Valerijan in pater Darko so redno obiskovali pokojnico ob priliki obiska Kraljičine dežele. Pogreb je bil 6. novembra 2015 v kapeli Traditional Funerals Burpengary. Po pogrebu je bila pokojnica upepeljena. Karel Knap me je opozoril, da je umrl 12. aprila 2016 na Gold Coastu **JOŽE KOSA**. Rojen je bil 10. marca 1935 v okolici Lendave. Po poklicu je bil strojni operator. V Avstralijo je prišel leta 1958 in se naselil v Canberri. Tam se je poročil s Heleno roj. Mihajlovič in leta 1979 so prišli v Queensland. Pokojni Jože se je pogostokrat udeleževal slovenskih prireditvev na društvu Lipa. Pokojni zapušča vdovo Heleno in dve hčerki in sina. Pokopan je na pokopališču v Allambe Memorial Park Carrarra. – **Hvala Karlu Knapu za podatke.**

JOŽICA MESTRIČ roj. VERMOČNIK je umrla 2. maja 2016 na Sunshine Coastu v bolnišnici v mestu Nambour, QLD. Rojena je bila 16. maja 1932 v Topolščici. V Melbournu se je leta 1961 poročila s Tonetom Mestričem, kjer sta živela do upokojitve, nato sta se preselila v Queensland. Poleg moža Toneta zapušča sina Johnya z družino. Pokopana je na Buderim Memorial Gardens. **Hvala Hildi Marin za podatke.**

Misli ob 25. obletnici Slovenije

V Sloveniji, kot med Slovenci po svetu, se to leto veliko govori o 25. obletnici države Slovenije. Ne morem mimo, da se ne bi oglasila. Dobro se spominjam tistega pomembnega dne, 26. junija 1991, ko me je rano zjutraj prebudil telefonski klic z novico, da se je pred par urami tam sredi Evrope rodila nova država.

Slovenija je z dnem 25. junija 1991 postala samostojna, neodvisna, suverena država.

Ni bilo nepričakovano, vendar nas je mnoge stvarnost presenetila in ganila do solz. Uresničile so se sanje naših prednikov. Doživeli smo velik zgodovinski dogodek. Z možem sva se dobro zavedala že vse od septembra 1989, ko sva bila doma na dopustu, da se v Sloveniji (takratni Jugoslaviji) nekaj kuha in da prihaja do velikih sprememb. Pozorno sva sledila vsem poročilom in spremembam; doživljala vsak trenutek, vsak potek. Tako tudi izidu plebiscita 23. decembra 1990, ko je 88.5% Slovencev glasovalo za svojo lastno, neodvisno državo.

Na žalost pa v Avstraliji naši številni rojaki niso bili v večini enako misleči. Še danes

ANDREJ KIRN, zvesti član slovenske skupnosti, je umrl v petek, 6. maja 2016. Rojen je bil 15. novembra 1927 v vasi Koritnice nad Ilirsko Bistrico. Andrej je prišel v Avstralijo leta 1958. Prva leta je delal na plantažah slatkornega trsa v severnem delu Queenslanda, nato se je preselil v Brisbane, kjer se je redno udeleževal pri društvenem delu. Posebej skrbno je skrbel za društveno balinišče. Bil je dolga leta tudi načelnik balinarjev. Bil je dober in zvest soprog svoji ženi Ančki. Zadnja leta sta bila oba v domu ostarelih Magnolia Homestead Upper Coomera, kjer je Andrej tudi umrl. Oba sta bila vedno vesela obiska rojakov. Andrej zapušča vdovo Ančko ter nečaka Rudija Čarman z ženo Roberto in hčerko Samantho. Margaret Čarman in njen sin Jamie z ženo Angelo in njene hčerke Mikala in Casey. Mimi Čarman s hčerko Caitlin. Andrej in Ančka nista imela otrok, zato so bili bližnji sorodniki njuna najozja družina. Pokojni Andrej zapušča v Sloveniji ožjo sorodnico Jožefino. Pogrebni obred za Andrejem je bil v kapeli Hilltop on Tamborine. Pokopan je na pokopališču Mt. Tamborine Cemetery.

Naj vsi naši pokojni počivajo v miru!

Mirko Cuderman, Mt Mee QLD

ne razumem tega vzroka; a je bil to strah pred neznanim; dvom, da Slovenija ni sposobna iti svojo pot, ali nekaj popolnoma drugega. Širom Avstralije so se ustanovili Slovenski narodni sveti v podporo Sloveniji na poti v demokracijo. Viktorijska slovenska društva so smatrala vsako potezo v boju za Slovenijo in njeno priznanje v svetu politično in nesprejemljivo vpletenost. Voditelji društev so nas sodelujoče v narodnih svetih celo obtožili, češ, da smo s svojim delom

škodljivi svojim društvom. Le zakaj škodljivi? Nikoli mi ne bo jasno! Šlo se je za Slovenijo v njenem najbolj kritičnem času.

Slovenija danes res ni to, kar smo si predstavljali, to o čemer je marsikateri Slovenec sanjal. Morda so tega krivi prvi vodilni možje samostojne Slovenije, ki so preveč zaupali in verjeli v demokracijo, sicer v dobrosrčnost, enakopravnost, pravičnost, svobodo in zvestobo narodu, ne glede na preteklost. Prav zaradi tega danes v vladi, v sodstvu, kot tudi v medijih in vseh državnih ustanovah Slovenije prevladujejo potomci prejšnjega režima, katerim za samostojnost Slovenije ni bilo mar, eni so celo nasprotovali, sicer tako imenovani dediči oportunistov (turncoats). Še mar jim ni, da državljan danes trpijo in se državi, sicer narodu na veliko laže in krade brez kaznivih posledic. Nasprotno je, če kaj krivičnega stori navaden državljan, tega pa križajo. Prevladuje preizkušnja naroda, saj se je Slovenija osamosvojila, vendar pa ne osvobodila.

Slovenski klub Jadran poroča Marija Iskra

Materinski dan smo praznovali v soboto, 2. maja 2016. Imeli smo kosilo in ples ob glasbi ansambla Melodija. Posebno pozornost pa je pritegnil nastop plesne skupine otrok iz Meltona. V počastitev tega dne so pevci zbora Planika uglajeno zapeli nekaj pesmi. Po že dolgoletni navadi smo tudi letos izbrali mami leta. To sta Lili Kričkič in Iva Mandelj. Vsi jima izrekamo iskrene čestitke!

Težko je verjeti, da v današnji Sloveniji postavljajo spomenike krvoločnežem iz časa komunističnega sistema, kot je to nedaven spomenik Ivanu Mačku – Matiji, kateri je odgovoren za več deset tisoč žrtev. Istočasno pa so dotični profesorji zgodovine na Gimnaziji Jožeta Plečnika prepredili predavanje slovenskemu brigadirju v pokoju, Tonetu Krkoviču, da predava o dogajanju med desetdnevno vojno za osamosvojitve Slovenije.

Vsekakor pa se veselimo neštetih praznovanj, tudi v Avstraliji, ki bodo dale naši domovini svoj pečat. Obujamo spomine, praznujemo, nazdravljamo in ponovno sanjamo o lepši, svobodnejši, demokratični deželi, v kateri naj bi enkrat zares zavlada enakopravnost, enakovrednost in pravičnost, kot so si to zamislili naši predniki.

Slovenija, naj ti bo lepši jutrišnji dan!

Lojze in Anica Markič, Melbourne

Marija Iskra,
naša dopisnica
iz SD Jadran,
odhaja v avgustu v
Slovenijo za nedoločen
čas. Hvaležni smo ji
za njeno poročanje o
dogodkih na društvu
Jadran in ji želimo, da
ji bo lepo v domovini.
Pa naj se nam
od tam kaj oglasi!
Na fotografiji je Marija
(levo) s prijateljico
Anito Saražin.

Materinski dan, 2. maja 2016.

ZGODBA CIRILA KOVAČIČA

V prejšnji številki Misli smo v rubriki POKOJNI kot prvega zapisali CIRILA KOVAČIČA (glej Misli, marec – april 2016, stran 48). Njegova žena Patricia je sporočila, da je Ciril umrl. Vedeli smo že leta, da je bil Ciril Kovačič tisti, ki je prodal v Viktoriji najdeno kepo zlata ameriškem hotelirju. Po objavi Cirilove smrti v Mislih, nam je Helena Leber prinesla revijo Rodna gruda iz leta 1988, kjer je Ivan Cimerman, ki je bil na obisku v Avstraliji, napisal sledeči članek, ki ga bo potrebno po pogovoru s Cirilovo ženo Patricijo 26. maja 2016 nekoliko dopolniti. Zgodba je zanimiva, pa jo berimo in potem dopolnimo in popravimo!

27,27 KILOGRAMOV TEŽKO ZLATO KEPO NAŠEL SLOVENEK Ivan Cimerman

Med iskalci zlata in dragih kamnov v Avstraliji
Odkar obstaja človeški rod, se oklepa nekih vrednosti in vrednot. Med vrednostmi je v puščavi voda, ki je dragocenost, ker je tako redka. Voda je torej v puščavi vredna toliko kot zlato, ki si je pridobilo svoj sloves zaradi svojih izjemnih lastnosti in zato, ker ga je na svetu tako malo... V dobrih starih časih je temeljilo blagostanje držav in državne blagajne — na zlato. Zlato je postalo tihi vladar, ki je zasedal prestole držav in prevzel žezlo PRAVE VREDNOSTI. In prestole src. Že kot mladeniču mi je plenil dušo in srce ameriški pisatelj Jack London, ki je živel in pisal o drznih, močnih izjemnežih in pustolovcih, ki so na Aljaski sledili zlati mrzlici izpiralcev zlata v divjih rekah.

V »SVETIŠČU DRAGOCENOSTI« PRI CIRILU KOVAČIČU

To poletje, bilo je julija, sem bil s skupino slovenskih igralcev v organizaciji Slovenske izseljenske matice na turneji pri naših izseljencih po Avstraliji. Naša vodnica Helena Leber in njen mož Ivo, ki sta duša slovenskih radijskih ur v Melbournu, kjer složno napovedujeta že petnajst let — sta me pripeljala v SVETIŠČE DRAGOCENOSTI, v mednarodno znano posredovalnico in komercialni center za zbiranje in preprodajo dragih rudnin, kristalov, mineralov, redkih kovin in kamnov, katere lastnik je naš rojak Ciril Kovačič. Med izjemnimi primerki dragocenosti, ki so se bleščale iz vitrin in

bi bile dosežek življenjskih sanj vsakega zbiralca mineralov, sem osupnil, se zmedel in ostrmel: skozi sij vseh teh raznobarnih darov Zemlje pa mi je prodril rezek žarek misli na neštete pustolovske, avanturistične, državniške, bančniške, zlatarske usode, na lepe ženske vsega sveta.

SLOVENEK NAŠEL KEPO ZLATA, TEŽKO 27,27 kg

Ciril je prinesel iz kota svojega razstavnega in delovnega kabineta zgodovinsko sliko, ki je prikazovala: NAJVEČJO KEPO ZLATA, KI SO JO NAŠLI V AVSTRALIJI V ZADNJIH 70 LETIH. V rokah jo drži premier države Viktorije, Mr. Dick Hamer, dolga je bila 46 centimetrov, težka pa 27,27 kilogramov. Našel jo je z detektorjem vikendaš v kraju Bridgewater v Viktoriji, Slovenec, reven oče štirih otrok, ki je z vso družino skakal do neba od veselja. (Pozneje smo zvedeli, da je bil najditelj Slovenec, ki je moral v »ilegalno«, ker ni bil več varen pred izsiljevalci). Jokali in smejali so se, kajti sreča

Helena Leber, Ciril Kovačič's ženo Patricija.
zlate kepe, žena Patricija.

se jim je življenjsko nasmehnila. Pisali so leto 1980, bil je oktober, in z vsega sveta so pridrveli novinarji, televizijci, fotografi in tudi pisatelji. Vest je prodirala po vsem svetu in prispela tudi na ljubljansko televizijo.

»THE HAND OF FATE« — ROKA USODE ZA MILIJON DOLARJEV

»Prinesel vam bom sliko, kjer sva slikana s premierom Dickom Hamerjem ob tej največji kepi zlata, ki so jo krstili »The hand of fate« in je sprožila celo vrsto dogodkov. Vzbudila je veliko pozornosti, čeprav ima Avstralija velika nahajališča; največje severno od mesta Kalgoorlie v državi Western Australia, blizu Darwina v NORTHERN TERRITORY in pri Tennant Creeku, v QUEENSLANDU pri mestu Cooktown, v Viktoriji v območju Wedderburn Area, kjer so našli to kepo. Vlada Viktorije sprva ni dovolila, da bi jo izvozili, saj smo pričakovali, da bomo najprej našli kupca v Avstraliji. Zanj so se zanimali zbiralci z vsega sveta, dokler se ni oglasila THE GOLD NUGGET CASINO COMPANY iz Las Vegasa, kjer so znane največje igralnice na srečo na svetu. Za to edinstveno zlato kepo so ponudili največ — milijon dolarjev. Kdo bi jim lahko spodbijal ceno? Ker ni kazalo drugače, so se ministri Viktorije omehčali in dovolili izvoz v Ameriko.«

MILIJON DOLARJEV POD POSTELJO

Ciril Kovačič in žena Patricia se nasmehmeta: »Najditelj, ki je bil izpostavljen pritiskom in strahu, me je naprosil, naj jo prodam. Prinesel mi je svoj zaklad, saj je slišal zame kot za posrednika z minerali in dragimi kamni. Kam z zakladom? Pod posteljo! Tako sva spala nemiren, pričakujoč sen tri tedne, z zlato kepo pod posteljo. Premier Dick Hamer je medtem organiziral tiskovno konferenco za novinarje v vladni palači in vest o najdbi je šinila prek sveta. Začele so prihajati ponudbe. »THE HAND OF FATE« pa je bila prevelik zalogaj tudi za najbogatejše ljudi sveta, da bi jo lahko kupili kar tako. Vse dokler je vest romala okoli sveta, sem imel »mačka v žaklju«, žakelj pa pod posteljo. Seveda človek malce drugače spi, če ima pod posteljo samo copate, ne pa 'nekoga tretjega', ki vznemirja in očara ves svet in povzroča zlato mrzlico. Tisoči in tisoči iskalcev so si kupovali detektorje za iskanje rudnin, vendar niso nič našli, vse do nedavna... Glejte, tu je slika še ene, manjše kepe zlata, ki jo je našel, prav tako v Viktoriji, mlad Avstrelac, težka je 3048,143 gramov in prodajam jo prav tako kot prejšnjo velikanko, ki je vzbudila toliko senzacij.

Premier Dick Hamer in Ciril Kovačič.

ZASEBNI JUMBO JET PRILETI PO ZLATO KEPO IZ LAS VEGASA

Medtem ko je imel naš zbiralec dragocenosti kepo pod posteljo, se je okolica kraja Bridgewater, kjer je srečnež našel THE HAND OF FATE, začela spreminjati v turistični paradiz. Prihajali so z avtomobili, na kolesih, z avtobusi. Bilo je mnogo radovednežev, zijal, med njimi pa tudi resni, dolgoletni iskalci, ki so želeli prav tu, kjer se je nasmehnila sreča naključnemu iskalcu, zaključiti tudi svoje dolgoletne blodnje iskalcev. Zlato ti zleze v žile, po žilah v glavo, zamegli ti pogled na svet, spremeni ti značaj. Blejski rojak Kovačič (Kovac) nadaljuje z milijonarsko zgodbo: »Tri mesece smo iskali kupca po vsej Avstraliji. A nobeden ni hotel plačati zanj milijon dolarjev, kolikor so ponudili iz Las Vegasa. Iz Atlante v Georgiji je vzletelo posebno jumbo jet letalo, da bi pripeljalo to kepo v trajno posest THE GOLD NUGGET CASINO COMPANY. Ciril Kovačič se je dogovoril z Mr. Steel Wynnom, direktorjem te družbe, da mu bo izročil zlato kepo, ki jo je medtem dal hraniti v banko. »Jumbo jet je pristal v Sydneyu, na letališču Mascot Airport. Milijonarji iz Las Vegasa so mi sporočili po telefonu: »Prispeli smo. Prinesite nam kepo v Sydney!«

»Moral sem se nasmehniti! Kako otroško naivno si ti Amerikanci predstavljajo potovanje z največjo kepo na svetu: daš jo v torbo kot srajco in jo mahneš na pot. Dejal sem jim, naj pridejo v Melbourne, kot smo se prvotno dogovorili. In naj pohitijo, ker je povpraševanje zelo veliko. Že lep čas so prihajale ponudbe zbiralcev dragocenosti z vsega sveta. Mnoge so temeljile na dejanski ceni zlate kepe, ne da bi upoštevali, da je to MASTERPIECE, kakršnega še v zgodovini iskalcev zlata ni bilo — zlasti ne po obliki. Plačali bi le toliko, koliko gramov

je pač ta kepa tehtala. Jaz pa sem vedel, da je to fenomenalna najdba in da moram igrati na najvišjo karto, na milijon dolarjev, da bo imela vsak nekaj od tega tudi država, ki je nazadnje blagohotno dovolila, da gre ta dragocenost iz Avstralije.«

Poslovim se od strastnega zbiralca mineralov, dragih kamnov, zlata. »V življenju se nenehno srečujete z zbiralci in kupci. Kakšni so, za razliko od tistih, ki niso bogati?«

»Kupujejo vsi sloji, od zdravnikov, advokatov, zbiralcev, do preprostih ljudi, ki bi radi imeli dragocenost za »črne dni«, nekaj, kar jim daje občutek varnosti pred morebitno revščino. Vsi so malce pohlepni.« »Ali je drag kamen 'bog zase', se ne podreja nikomur?«

»Vsi smo sanjači. Vsi upamo, da bomo nekega dne našli v življenju nekaj velikega in lepega! Svojo zlato kepo 'boga zase'. A med milijoni se to pripeti le — enemu. Drugi sanjarijo dalje,« pravi moj prijazen sobesednik z Bleda, ki ga je zapustil pred 32 leti, da bi si ozlatil usodo z žlahtnimi rudninami v daljni Avstraliji, v Melbournu.

Revija Rodna gruda, leto 35, november 1988, številka 11, stran 28 in 29.

TAKO JE Ivan Cimerman leta 1988 opisal zlato kepo in Cirila Kovačiča. Danes, v dobi interneta, se lahko vse najde s pomočjo Googlea. Napišite v Googlovem iskalniku *The Hand of Faith* in odpre se bodo strani, ki opisujejo najdbo te zlate kepe 26. septembra 1980 in kmalu boste ugotovili, da je potrebno nekoliko spremeniti in dopolniti, kar je zapisal Ivan Cimerman. Vse, kar bom zapisal, sem preveril na internetu in pri Cirilovi ženi Patriciji.

Zlato kepo sta najditelja, preprosta, revna Avstralca s štirimi otroki, (nista bila Slovenca, kot piše Cimerman)! našla z detektorjem kovin v kraju Kingower v bližini Bendiga. To sta bila Kevin in Bep (Bertha) Hillier. Bila sta zelo verna kristjana in zlata kepa ju je spominjala na sklenjene roke k molitvi, zato sta dala najdbi ime **THE HAND OF FAITH** – Roka vere in **ne** The Hand of Fate – Roka usode, kot je zapisal Cimerman. Izgovor besed *fate* in *faith* je za ne angleško rojenega govorca zelo podobna! Kepa je bila težka 27,21 kg, merila je 47 cm x 20 cm x 9 cm. Pod zemljo je bila le 12 inčev – to je 30,48 cm. Ciril Kovač je imel v Melbournu svojo agencijo in prodajalno Kovac's Gems & Minerals. Najditelj Kevin je prišel do njega, da bi mu prodal ta zaklad,

ki ga je hranil pod posteljo v svojem 'caravanu' – avtomobilski prikolici. Patricia mi je potrdila, da sta ga imela pod posteljo tudi sama v svoji hiši. The Hand of Faith je do sedaj največji kos zlata na svetu, ki je bil najden z detektorjem kovin.

Ciril je posredoval pri prodaji in danes je The Hand of Faith razstavljen v loži hotela v Las Vegasu. Kevin in Bertha sta povedala, da sta precej sredstev od prodaje namenila v dobrodelne namene. V avtu, ki ga vozita, imata križ in rožni venec. Ta najdba je še poglobila njun odnos do Boga.

In sedaj se ponovno povrnimo k CIRILU KOVAČIČU. Rojen je bil 24. decembra 1937 v Zemunu pri Beogradu, očetu Cirilu Poču, ki je bil doma iz Semiča in materi Katici Kovačič. Oče je služil v mornarici. V Vladimircih v Srbiji je živel očetov brat Stanko in so tam živeli nekaj časa. Očeta so ujeli Nemci in ga odpeljali v ujetništvo (umrl je 1977 ali 1978?), mama Katica je umrla v Zagrebu leta 1941. Ciril je bil sam in so ponj prišli stari starši ter ga dali na Bled k stricu. Tam je preživel mladost. Ko je bil star nekako 18 let, je pobegnil v Salzburg in leta 1957 prispel v Avstralijo. Poročil se je s Saro Borstel, doma iz bližine Trsta. Rodil se jima je sin David (leta 1960). Zakon se je razdril in leta 1967 je Ciril srečal Patricijo Lenton, doma iz Melbournu in koncem leta sta se poročila. Imata sina Jasona Cyrila (rojen 1968) in hčerko Katherin (Katico), rojena 1971; ime je dobila po Cirilovi mami. Cirilov priimek je Kovačič, toda za nekaj let je skrajšal priimek v Kovac, nato pa je ponovno postal Kovačič. Tako so tudi želeli žena Patricia in otroci.

Ciril je v Avstraliji opravljal različna dela, kot smo že zapisali v prejšnjih Mislih. Bil je sposoben in

Patricia, Ciril, sin Jason Cyril z ženo Simone na Bledu leta 2011.

delaven možakar. Po Cirilovi stari mami Neži Poč je bil v sorodu z Ivanom Cankarjem. Ivan Cankar je bil Nežin stric. Na to sorodstveno vez je bil Ciril še kako ponosen. V svoji knjižnici je imel veliko del slovenskih pisateljev in pesnikov. Umrl je 18. februarja 2016 v svoji pisarni v Vermont South v Melbournu. Pogrebni obred je bil v kapeli

Slovenska igralska žilica v zgodovini Hollywooda v ZDA

Od Sršenove Zalke do Zalle Zarane

Rozalija (Zalka) Sršen se je rodila 16. julija 1897 v Žužemberku. Njen oče je bil uradnik v avstrijski davčni upravi, mama pa je doma gospodinjala. Družina se je večkrat selila: najprej v Vipavo, potem v Ljubljano, Kranj, ... Zalka je v času teh selitev obiskovala večerno trgovsko šolo, potem se je učila knjigovodstva, strojepisja – že v tem času pa se je učila tudi angleščine.

Po naključju je Zalka v tem času srečala Jožeta Žnidaršiča, ki je bil med prvimi filmarji v Hollywoodu in mu zaupala svoje sanje o gledališču in filmu. To srečanje in pogovor z njim ji je dalo pogum, da se je s prijateljico Isabelle Grenner, po rodu Nemko, podala na 400 milj dolgo pot v Los Angeles, središča ameriške filmske industrije.

Po težkih začetkih, ko je romala od vrat do vrat, je Zalki končno zasijalo sonce, ko je dobila vlogo v filmu *Španske plesalke* pod režijo Williama Roya Nilla. Sledili sta vlogi v filmih *Dekleta iz nižin* in *Lepotice v kopalkah* – med tem pa zbolela za špansko gripo in se po nasvetih zdravnika vrnila v Slovenijo. Po nekaj mesecih se je spet podala na pot: odšla je naprej v Berlin, nato pa nazaj v Kalifornijo. **Takrat 24-letna Zalla Zarana** je postala fotomodel za ženske obleke, v tem času pa dobila vlogo v filmu *Kolo sreče* in tudi druge večje vloge. Sledilo je sedem večjih vlog, med drugimi tudi v filmu *Wings*, ki velja za njenega najboljšega in je tudi prejemnik Oskarja in kjer je igral tudi slavni Garry Cooper.

Slovenske filmske zvezde so poznali v Hollywoodu še preden so v Sloveniji vrteli filme. Zalka je ob vseh svojih uspehih ostala zvesta svoji domovini in domačim ter jim v Kranju kupila vilo, zase pa je kupila hišo na 1125 Fuller Avenue v Hollywoodu. Po začetkih zvočnega filma je Zalka zapustila film in se poročila z bogatim ameriškim trgovcem Teom Lohmanom, ki je trgoval z železnino. Z njim je

pogrebnega zavoda Le Pine v Glen Waverley. Sledila je kremacija. Ciril je želel in željo mu bodo izpolnili, da njegov pepel položijo k počitku na Bledu, kjer je preživel mladost in od koder je odšel v svet. Patriciji sem obljubil, da se ga bomo spomnili pri sveti maši, ko bomo sklenili roke v molitev – The Hand of Faith – Roka vere!

pater Ciril

živela do njegove smrti leta 1944. Ostala je sama, svoje imetje pa je poklonila domačim in Slovenski kinoteki. V Slovenijo se Zalka nikoli ni več vrnila, umrla pa je 12. julija 1967.

Na drugačen, vendar podoben način, je v filmski Meki zabeleženo tudi ime Ita Rina.

27. maja leta 1927 je takrat 20-letna **Ida Kravanja** sedla v Divači na vlak in se brez dovoljenja domačih odpeljala proti Berlinu v neznanu.

Ida je bila rojena v Divači 7. julija 1907 očetu Jožetu, ki je bil železničar in materi Mariji. Ob izbruhu prve svetovne vojne se je družina preselila v Rožno dolino pri Ljubljani, kjer je živahna in lepa Ida obiskovala vse gledališke in pozneje filmske predstave. Ko ji je umrl oče, se je morala zaposliti. Leta 1926 je v časopisju izšel razpis o lepotnem tekmovanju, a ji je mama sodelovanje prepovedala. Jezna in žalostna je srečala solastnika Kinematografa Balkan, ki jo je fotografiral in njene fotografije poslal producentu Petru Osetermayrju v Berlin. Takoj so jo povabili k sodelovanju in ji ponudili stranske vloge. Ida se je hkrati učila jezikov in se vadila v plesu ter plavanju ter končno zablestela v filmih *Erotika* in *Obešenjakova Tončka* ter si **privzela novo ime Ita Rina**. Sledile so vloge v filmih *Sramota*, *Kralj valčka*, *Valovi strasti*, leta 1931 pa je dobila že drugo ponudbo iz Hollywooda, vlogo v filmu *Deatrice*. Ida se je morala takrat odločiti med ljubeznijo in igralsko kariero in zmagal je Miodrag Đorđević. Poročila sta se v cerkvi Kristusovega vnebohoda v Beogradu in zaživela družinsko življenje v Beogradu, kjer sta se jima rodila dva otroka. Še vedno pa je sanjala o filmu in končno leta 1960 zaigrala v filmu *Vojna*, s katerim se je režiser Veljko Buljac zahvalil pionirki našega filma. Leta 1998 je sedaj že pokojni slovenski umetnik Silvan Furlan o Idi Kravanji, o naši filmski zvezdi lti Rini posnel dokumentarni film z naslovom *Deklica s frnikolami*. Umrla je v Budvi 10. maja 1979.

Helena Leber, Melbourne (doma iz Senožec)

Slovenian Mission Melbourne

p. Ciril A. Božič OFM, OAM: 0412 555 840
p. David Šrumpf OFM: 0497 097 783
Marija Anžič: 0499 772 202
Sts. CYRIL and METHUDIUS
SLOVENIAN MISSION

Baraga House, 19 A Beckett Street
PO Box 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787; Fax: (03) 9853 6176
E-mail: cirilb@bigpond.com
E-mail: p.david.ofm@gmail.com

ŠMARNICE V MAJU smo imeli ob petkih, sobotah in nedeljah. Letos smo poslušali izbrana pričevanja o Mariji Pomagaj z Brezij iz knjige **Po Mariji podarjene milosti**. Knjigo so izdali na Brezjah koncem leta 2014 ob dvestoletnici Marijine podobe, ko smo tudi avstralski Slovenci podarili Brezjam mozaik Marije Pomagaj, delo našega umetnika Lojzeta Jeriča. Nekaj pričevanj objavljamo tudi v teh Mislih na straneh 7 - 10. Prvo, tretjo in četrto nedeljo v maju smo zapeli litanije Matere Božje.

MATERINSKI DAN smo obhajali teden dni pred samim praznikom, v nedeljo, 1. maja 2016. Učencem Slomškove šole, učiteljici Julie Kure Bogovič, ravnateljici šole Veronici Smrdel, Diani Paolucci ter staršem učencev smo hvaležni za vse prizadevanje, saj so pripravili res lepo oblikovan

kulturni program po maši v dvorani. Sodelovali pa so tudi pri maši, kjer smo molili za vse naše mame.

ČESTITALI smo našemu nadškofu dr. Denisu Hartu za 75. rojstni dan, ki ga je obhajal 16. maja 2016. Odpisal nam je:

Dear Father Ciril, Fr David, and Marija, Australia Post have done their job. Your kind wishes for my birthday awaited my return from the Bishops' Conference yesterday evening. God bless you all, my good friends!

Denis J. Hart, Archbishop of Melbourne

Vsak petek je v naši cerkvi v Kew MOLITVENA URA, ki se začne s sveto mašo ob 10. uri dopoldne. Po maši in molitvi je srečanje v kuhinji Baragovega doma. Lepo povabljeni, da se nam pridružite! **Letos**

bomo še posebej molili za nove duhovne poklice, kakor nam naroča letošnji provincialni kapitelj slovenskih frančiškanov, ki je bil v Nazarjah v Savinjski dolini od 28. marca do 1. aprila 2016. Nekaj novih molivcev se je že pridružilo. Vabimo še naprej!

V uvodnem zapisu majsko-junijskih Misli smo se spomnili 20. obletnice papeževega obiska v Sloveniji in ker smo že pri tej številki, naj omenim, da je tudi **naša laiška misijonarka, pastoralna sodelavka in tehnična urednica Misli, MARIJA ANŽIČ, dopolnila 20 let posebnega služenja Cerkvi: najprej pet let in pol kot laiška misijonarka v Afriki, v Zambiji, in letos avgusta bo minilo že 15 let, kar je prišla delovat med nas v Avstraliji.** Kolikor vidim in slišim, je zelo lepo sprejeta v vsej slovenski skupnosti v Avstraliji. Dejavna je v slovenskem misijonu v Kew kot pastoralna sodelavka, vodi in upravlja Baragov hostel, vse postori v pisarni, vodi ekonomijo in gospodinjstvo, je tehnična urednica Misli, kar pomeni, da to, kar dobite v roke vsaka dva meseca, je oblikovno delo Marije. S pešanjem moči v skupnosti ji vedno znova naložimo še kakšno dodatno delo: Bo to naredila Marija! Na vrtu je zvozila več ton zemlje. Vsekakor vem, da od nje zahtevamo preveč! A vse opravlja z veseljem in navdušenjem, za kar smo ji hvaležni. Tudi za njeno povezovalno delo med člani skupin prostovoljcev, ki na različne načine pomagajo in sodelujejo v poslanstvu misijona.

PASTORALNI SVET za naslednjih pet let (2016 – 2021) je izvoljen. Hvala vsem volivcem in skupinam ter dejavnostim, ki so izbrali svojega predstavnika / predstavnico (po abecednem redu):

Baragova knjižnica: Zora Kirn; Društvo sv. Eme: Olga Bogovič; gospodarski odbor: Simon Grilj; kulturne dejavnosti: Katarina Vrisk; molitvena skupina: Frančiška Šajn; narodne noše: Renata Miklavec; pevski zbor: Janika Rutherford; Slomškova šola: Veronica Smrdel, Julie Kure Bogovič, Diana Paolucci; starši učencev Slomškove šole: Frances Urbas Johnson; Ta Pinu – slovenska kapelica: Angelca Veedetz; urejanje okolice Baragovega doma in cerkve: Jože Rozman. Izvoljeni, imenovani in člani po službi: Alex Bratina, Stanko Prosenak, Alexander Slavec, Jože Veedetz, Marija Anžič - Pastoralna sodelavka, pater David Šrumpf OFM, p. Ciril A. Božič OFM OAM EV.

Pastoralni svet se bo sestal na svoji prvi seji v torek, 7. junija 2016, ob 7. uri zvečer v dvorani Baragovega doma. Čestitke in zahvala vsem, da ste z veseljem sprejeli to pomembno služenje občestvu. Prav tako pa zahvala vsem, ki ste to delo opravljali v preteklih letih.

SREČNO POT smo zaželeli skupinoma rojakov, ki sta odšli na potovanje: v četrtek, 19. maja je odpotovalo 16 potnikov ob vodstvu Mete Lenarčič na 17-dnevno potovanje v Kanado in ZDA; v soboto, 21. maja 2016, pa skupina 48 potnikov ob vodstvu Stanka in Mary Prosenak na 8-dnevno potovanje po južnem delu NSW. Nekaj rojakov je že na toplem v Queenslandu, nekaj pa v Sloveniji. Se kar pozna ob nedeljah v naši cerkvi, da manjkajo.

Molitvena skupina v Kew, 6. maja 2016.

TELOVSKA PROCESIJA je bila zadnje nedeljo v maju, 29. maja, po deseti maši. Sodelovala so vsa slovenska društva in seveda učenci Slomškove šole, ki so trosili cvetje. Članice Društva sv. Eme so po procesiji pripravile kranjske klobase.

NOVI ŠKOF: Melbournski pomožni škof msgr. Vincent Long OFM Conv je bil imenovan za škofa v Parramatti. V to škofijo spada tudi naš misijon v Merrylandsu v Sydneyu. Poslovilno mašo je imel škof v katedrali sv. Patrika v Melbournu v sredo, 1. junija 2016, ob 7. uri zvečer. V Parramatti pa ga bodo slovesno sprejeli v četrtek, 16. junija 2016, kot 4. škofa mlade škofije.

PIKNIK RADIA 3 ZZZ bo prvo nedeljo v juniju, 5. junija 2016, od 12. ure dalje na Slovenskem društvu Planica v Springvale. Servirali bodo kosilo, za veselo vzdušje bosta poskrbela pevski zbor Planika ter ansambel Žagarji. Vabljeni, da podpremo slovensko uro na Radiu 3 ZZZ, na frekvenci FM 92.3 vsako sredo od 7. do 8. ure zvečer.

DRUGA NEDELJA V JUNIJU, 12. junija 2016, 11. nedelja med letom: V KEW bo sveta maša ob 9. uri dopoldne, v **GEELONGU** bo sveta maša ob 11.30 dopoldne v dvorani Slovenskega društva Ivan Cankar, 100 Asher Road, Lovely Banks; v ST ALBANSU ob 5. uri popoldne.

DAN DRŽAVNOSTI – 25 let samostojne Slovenije bomo praznovali v nedeljo, 19. junija 2016, najprej pri sveti maši in nato še v dvorani, kjer bo tudi družinsko kosilo.

Stanka Peršič, organistinja in pevovodkinja zbora v Geelongu, je v maju praznovala 70 let.

ŽEGNANJE v čast našima zavetnikoma sv. Cirilu in Metodu bomo praznovali prvo nedeljo v juliju, 3. julija 2016, s slovesno sveto mašo v cerkvi ob 10. uri dopoldne. Po maši bo veselo v dvorani, kjer bodo ponovno nastopili naši glasbeniki, ki jih bo zbral Branko Kojc. Gospodinjam se priporočamo za krožnik dobrot za skupno mizo.

To nedeljo obhajajo v domovini **NEDELJO SLOVENCEV PO SVETU**. Tisti, ki bomo ta čas v Sloveniji, smo povabljeni na **dogajanje Dobrodošli doma 2016**, ki bo v Ljubljani od 30. junija do 2. julija. V nedeljo, 3. julija 2016, bo ob 10. uri slovesna sveta maša na trgu pred baziliko Marije Pomagaj na Brezjah. Somaševanje bo vodil p. Ciril.

60 LET POROKE: MARIJA IN NINO IVAN VALENCIČ

Marija in Nino Ivan Valenčič sta se poročila 12. maja 1956 v begunskem taborišču Udine – Videm v Italiji. Povedala sta: »Pri oltarju nas je bilo sedem parov. Od teh smo tukaj v Victoriji trije pari, dva pa sta v NSW. Vsi smo še živi. Rada bi se zahvalila za čestitke in blagoslov.

Res sva srečna, da sva dočakala 60. obletnico. Zahvala vsem za dobre želje in čestitke.«
Bog ohranjaj Vaju in vse Vajine!

Jože Matkovič in Janez Kure sta na drugo nedeljo v maju s pesmijo ob spremljavi harmonik poskrbela za veselo vzdušje na klubu Ivan Cankar v Geelongu. Callum Brewer Čušin je slavil 25. rojstni dan. Vinko Seljak pa je praznoval 80. rojstni dan. Čestitke vsem slavljencem!

Na god svete Ane in Joahima, v torek, 26. julija 2016, bo **19. obletnica smrti p. Bazilija**. Zanj bomo darovali sveto mašo na dan smrti in še v nedeljo, 31. julija, ob 10. uri.

Praznik MARIJINEGA VNEBOVZETJA je v ponedeljek, 15. avgusta 2016. Na ta dan **obnavljamo posvetitev slovenskega naroda Materi Božji**. To bomo storili tudi dan prej, v nedeljo, 14. avgusta. V KEW bo v nedeljo sveta maša ob 9. uri dopoldne, v **GEELONGU** ob 12.15 popoldne ter v **ST ALBANSU** ob 5. uri popoldne.

Angelca Veedetz je letos slavila 70. rojstni dan. **Dr. Zvonimir (Zvone) Hribar** iz Wagge Wagge je 9. februarja praznoval 95 let. **Aniti Pleško** smo nazdravili za njenih 95 po molitveni uri v petek, 6. maja 2016.

Po sveti maši v Geelongu, Holy Family Church Bell Park, 8. maja 2016.

DRUŽINSKA KOSILA so vsako tretjo nedeljo v mesecu po maši. **SLOMŠKOVA ŠOLA** ima pouk redno vsako prvo in tretjo nedeljo v mesecu po maši od 11.10 do 13. ure.

PRAZNOVANJE

OČETOVSKEGA DNE bomo imeli zadnjo nedeljo v avgustu, 28. avgusta 2016, teden dni pred praznikom. Program je spet v rokah učencev Slomškove šole, njihovih staršev in učiteljic. Tisto nedeljo bo v katedrali sv. Patrika v Melbournu **MAŠA NARODOV**. Ob 2. uri popoldne bo molitev rožnega venca, ob 3. uri sveta maša. Z nadškofom dr. Denisom Hartom bomo somaševali izseljenski duhovniki. **Naj bo ta nedelja tudi naše skupno romanje v tem svetem letu usmiljenja v katedralo, ko bomo vstopili skozi sveta vrata.**

SVETI KRST

STELLA ANNE PLESKO, rojena 01.08.2015, Box Hill VIC. Mati Shelley Anne Plesko. Botra sta Narelle Marie Plesko in Brendan Anthony Plesko. Sv. Ciril in Metod, Kew, 30.04.2016.

IMOGEN KAY GEC, rojen 02.02.2016, Malvern VIC. Mati Jorja Gec roj. Williams, oče Jason Ashley Gec. Botra sta Kara Toovey in Justin Marden. Sv. Ciril in Metod, Kew, 15.05.2016.

LESENI KRIŽI, delo Toneta Mikuša, ki mu je pomagal tudi Janez Kotnik, so na razpolago ob izhodih iz cerkve. Tone jih je namenil vsem kot dar za cerkev. Hvala!

PROGRAM ROMANJA V MARIAN VALLEY v Queensland bo koncem julija pripravila Marija Anžič. Kdor bi želel potovati, naj se prijavi v zadnjem tednu julija 2016, saj bo potrebno takoj plačati povratno letalsko vozovnico za Gold Coast. Romarski dan v Marian Valley je sobota, 10. septembra 2016. Odpotovali bi v sredo, 7. septembra, in se vrnil v ponedeljek, 12. septembra 2016.

Imogen Kay Gec je bil krščen 15.05.2016.

Stella Anne Plesko je bila krščena 30. aprila 2016.

ODŠLI SO:

ROZINA TKALČEVIČ roj. STANKO je umrla 14. novembra 2015 v Melbournu. Rojena je bila 11. februarja 1942 v Prekmurju.

ROSA CERKVENIK je umrla 23. aprila 2016. Pogrebna maša je bila 4. maja v cerkvi Holy Eucharist v St Albansu. Sožalje hčerki Veri Maljevac in družini.

ŽIKA JOHN STANKOVIČ je umrl 26. aprila 2016 v Gold Coast Private Hospital, star 93 let. Rojen je bil 18.02.1923 v Beogradu. Po smrti žene Mare sta navezala stike z Marijo Leber roj. Vdovič, prvo ženo Iva Leberja. Pogrebna slovesnost je bila na Gold Coastu, toda ker se Marija zaradi zdravstvenih težav ni mogla udeležiti, smo imeli molitve za Žika v naši cerkvi v Kew v soboto, 14. maja 2016. Z Marijo sta bili seveda njeni hčerki Michelle in Sonia Leber z družinama (Sonia z Davidom in hčerko Alice ter

Davidova mama; Michelle s Troye in hčerko Bello z Murphom) ter Marijin brat Pavle Vdovič z ženo Miciko in hčerko Rebecca s Henkom. Žika je bil kremiran na Gold Coast in pepel so potrosili v ocean.

FRANC PATAFTA je umrl 5. maja 2016 v bolnišnici Box Hill Hospital. Rojen je bil 8. septembra 1929 v Čakovcu v Medžimurju. Kot mlad fant je delal v Ljubljani in tam sta se leta 1954 poročila Franc in Marija Karlovčec, doma z vsi Martin na Muri, na hrvaški strani, vendar blizu Ljutomera. V Avstralijo so prispeli leta 1965, najprej za sedem mesecev v Canberro, kjer je že živel Francev brat Mišo, nato pa v Melbourne. V Canberri še danes živita sestri Liza in Rozika z družinama, brat Mišo, ki je zidal steno za oltarjem naše cerkve v Kew, pa sedaj živi v Melbournu. Pogrebno slovo je bil v torek, 10. maja 2016, v kapeli pogrebnega zavoda Tobin Brothers v Nobel Parku. Pokopan

SPOMIN NA RENATA SMRDELA

Letos, 7. maja 2016, je minilo žalostno leto, od kar si odšel iz svojega doma v naš skupni dom. Zelo Te pogrešamo. Bil si dober mož, oče svojima hčerkama, zanje si se trudil. Videl si svojo vnukinjo, nisi dočakal Viljama, ki je bil na poti. Spomin na Tebe se vrača v naših mislih vsak dan. V srcu si nam za vedno.

Žena Anica, Veronica z Davidom, Barbara s Scottom, Mayo in Viljamom.

je na pokopališču Springvale. Sožalje ženi Mariji, sinu Vladimirju z družino ter bratu Mišu in sestrama Lizi in Roziki ter njihovim družinam.

FRANC BOLE je umrl 17. maja 2016 na svojem domu v Geelongu. Rojen je bil 16. novembra 1929 v Zalogu pri Postojni. V Avstralijo je prispel avgusta 1950. Marca 1956 se je v Geelongu poročil z Maves Petersen. Rodila sta se jima hčerki Martina in Rose. Franc je redno prihajal k slovenski maši v cerkev Holy Family in vedno posebej pozdravil patra in Marijo. Mnogim je poklonil svoja dela, saj je rad oblikoval les; delal je lesene žlice, kuhalnice, kuhinjske deske. Pogrebni obred je bil 26. maja v cerkvi Holy Family, Separation Street, Bell Park. Sledila je privatna kremacija. Sožalje ženi Maves, hčerkama Martini in Rose z družinama, bratu Petru z družino v Melbournu ter sestri Martini in bratu Jožetu v Postojni.

MARIJA BUČKOVIČ roj. TOMINC je umrla 19. maja 2016 v domu ostarelih v Fawknerju. Rojena je bila 21. avgusta 1934 v Hrušici pri Ilirski Bistrici. Pogrebna maša je bila 26. maja 2016 v cerkvi St. Matthew's, Fawkner North. Pokopana je na pokopališču Northern Memorial Park, Glenroy. Sožalje možu Toniju (Anton je doma iz vasi Mune v hrvaški Istri) ter sinu Radivoju (Radi) z ženo Sue in otrokoma Amy in Tim.

Naj vsi naši pokojni počivajo v Božjem miru!

pater Ciril

RAZSTAVA: Andrew Potočnik je imel razstavo svojih umetniških izdelkov iz lesa v galeriji Bolin Bolin Gallery, Bulleen Art & Garden v Bulleenu od 24. marca do 24. aprila 2016. Čestitke Andrewju za lepe stvaritve!

Kazalo

- 3 Živ, svetla in svet spomin
- 7 Brezjanski čudež v Afganistanu
- 9 Marija Pomagaj, Kraljica Slovencev
- 10 Podoba v zakristiji
- 11 Izpod Triglava
- 15 Prem v Brkinih
- 16 Slovenian Mission Adelaide
- 18 Slovenian Mission Sydney
- 22 Prevajanje iz slovenščine v angleščino
- 22 Glas Slovenije
- 24 Iz Kluba Triglav Mounties Group
- 26 Nove knjige
- 27 Življenje pri Slovenskem društvu Sydney
- 29 Iz Kraljičine dežele
- 30 Misli ob 25. obletnici Slovenije
- 31 Slovenski klub Jadran
- 32 Zgodba Cirila Kovačiča
- 35 Slovenska igralska žilica
- 36 Slovenian Mission Melbourne

NA PRODAJ DVA USNJENA SUKNJIČA

V Melbournu prodaja gospod dva lepo ohranjena usnjena suknjiča, velikosti XXL. Rjav suknjič je iz italijanskega usnja, kupljen v Italiji, črn suknjič je bil kupljen v Avstraliji. Cena vsakega suknjiča je \$150. Resni kupci lahko dobijo informacije v uredništvu Misli, telefon 03 9853 7787.

VAŠI DAROVI:

ZA TISKOVNI SKLAD PATRA BERNARDA: \$4,364.40: Urad Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu. **\$200:** Virgil Ferfolja. **\$100:** Frenk in Marija Vodusek. **\$150:** Jože Kapušin. **\$80:** Les Boelčeky. **\$50:** Tone Mikuš, Francka Wetzel. **\$40:** Karlo Štrancer, F & V Kravos, Marjan Cesar, Silva Ujčič, Rafael Koren, Jože Krušec, Jožica Paddle-Ledinek, Gizela Ratej, Miroslav Ranetič, A. Penko. **\$30:** Frančiška Šajn, Walter in Teresa Prosenak, Don in Ema Peckham. **\$20:** Zora Gec, Viktor Ferfolja, D & A Šuštar, Marta Zrim, Jože Karusin. **\$20:** Anica Smrdel. **\$10:** Ivan Ploy, Franc Tomažič, Jože Žužek, J & J Čeh, Jerica Grželj, Kristina Car, Ivan Mohar, Pavla Kalister, Marija Skok, Franjo Brisavec. **Za Karitas: \$40:** Pavlina Cestnik. **\$20:** Rudi Simčič. **Za p. Valerijana: \$500: N.N. Za g. Pedra Opeka: \$300: N.N. \$100:** Tone Konda (namesto voščilnic). **\$50:** Ivan in Klara Bracar. **Za p. Stanka Rozmana: \$240: N.N. Za g. Janeza Krmeljca: \$500: N.N. Za g. Janeza Meseca: \$500: N.N. Za LAČNE: \$100: N.N.** (V dober namen), N/N, Jože Krušec. **\$10:** Slavka Podbevšek. **Za LAČNE V ETIOPIJI: \$500:** Jože Andoljšek. **Za MISIJONE na MADAGASKARJU: \$1000: N.N. \$800: N.N. Za MISIJONE: \$20:** Marta Zrim.

Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Glavni urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič OFM OAM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | **Tehnična urednica (Production Editor)** in računalniški prelom: Marija Anžič, Kew | **Naročnina in naslovi:** Angelca Veedetz | **Stalni sodelavci:** Florjan Auser, Mirko Cuderman, Tone Gorjup, Marija Iskra, Martha Magajna, Štefan Šernek, Cilka Žagar. | **Skupina prostovoljcev v Kew,** ki pripravi Misli za na pošto. | **Naslov (Address): MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@bigpond.com | Naročnina za leto 2016** je 60 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije - letalsko, 120 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej; ne pozabite napisati svojega imena in priimka. **Bančni račun pri Commonwealth Bank v Kew, BSB: 06 3142.** Številka računa: 0090 1561 | **Poverjenišvo** za MISLI imajo vsi slovenski misijoni v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo. Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew VIC 3101 | **Tisk (Printing):** Simon Kovacic Printing, Melbourne. **E-mail: skovacic@tpg.com.au** **Misli na internetu:** | Florjan Auser | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI. | ISSN 1443-8364

VELEPOSLANIŠTVO
REPUBLIKE SLOVENIJE
Telefon: (+61) 02 6290 0000
Fax: (+61) 02 6290 0619
e-mail: sloembassy.canberra@gov.si
<http://canberra.veleposlanistvo.si>

Veleposlanica: Helena Drnovšek - Zorko
Prva svetovalka: mag. Jana Grilc

Embassy of the Republic of Slovenia
26 Akame Circuit
O' MALLEY ACT 2606

SLOVENSKO SOCIALNO
SKRBSTVO IN INFORMACIJSKI URAD Inc.
19 A'Beckett Street KEW VIC 3101

Telefon/Fax: 03 9853 7600
E-mail: slovelfare@bigpond.com
internetna stran:
www.slovenianwelfare.org.au

Urad je odprt vsako 1., 3. in 4. nedeljo
od 11.00 do 12.00 ure
in vsak prvi in tretji četrtek v mesecu od 10.00 do
12.00 ure, če se za četrtek predhodno dogovorite
po telefonu na 9459 2163 ali na 9795 7687.

Are your dentures more comfortable in
a glass...? If so, for a free consultation
contact:

KONFIDENT Pty. Ltd.

STAN KRNEL
dental prosthetist
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont VIC 3133

PHONE: 9873 0888

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...?
Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo
brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL
zobni tehnik

specialist
za umetno zobovje in zaščitne proteze

816 Doncaster Road, Doncaster | (03) 9840 1155
Branch Manager - Melissa Laird

For 24 Hour Service & Enquiries please telephone our Funeral Advice Line:
(03) 9373 7000 or visit www.tobinbrothers.com.au

 Budget®

Dobrodošli doma 2016

Ljubljana od 30.6. - 2.7.2016

Srečamo se tudi pri Mariji Pomagaj
na Brezjah, v nedeljo, 3. julija 2016, ob 10. uri.
Somaševanje bo vodil pater Ciril A. Božič iz Melbourn.

Varno!
Zanesljivo!
Točno!
Po primerni ceni!

www.budget.si

Email: info@budget.si

Pokličite Igorja
za nasvet pri najemu avtomobila ali prevoza

Foto: p. Ciril A. Božič

+ 386 41 644 626

S predložitvijo oglasa dobite pri prevzemu 10% popusta.

Materinski dan v Kew, 1. maja 2016.